

Debatten van de provincieraadszitting

13 mei 2009

OPENBARE ZITTING**De heer Veys**

Mijnheer de Voorzitter,
Wij vragen de stemming over de agenda.

Stemming

PUNT 1**MOGELIJKHEID TOT VRAAGSTELLING**

VRAAG VAN TANGUY VEYS OVER HET INTERREGPROJECT BODEMBREED (UITGESTELDE VRAAG ZITTING 29 APRIL 2009)

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Mijn aandacht werd getrokken door een initiatief dat uitgaat van de provincies Vlaams-Brabant, Antwerpen, Belgisch en Nederlands Limburg, samen met de agrarische ondernemers, zijnde Boerenbond, Vlaamse overheid, Limburgse Land- en Tuinbouwbond, Waterschap Roer en Overmaas en de adviesorganisatie Arvalis.

Het project BodemBreed heeft zich tot doel gesteld om met Europese financiering ervoor te zorgen dat de landbouwers in de betrokken provincies op een alternatieve wijze leren omgaan met hun akkers. Ik denk dat de collega's die in de Vlaamse Ardennen wonen er zeker kunnen van getuigen dat wij in Vlaanderen op heel wat plaatsen te kampen hebben met niet alleen wateroverlast, maar ook met landerosie.

Bij hoge regenval – en wij hebben daar in het verleden reeds op de commissie toelichting over gekregen – spoelen soms hele akkers weg, niet alleen het zand maar ook soms het gezaaide materiaal. Dat zorgt voor grondverzakkingen en op bepaalde plaatsen ook voor wateroverlast.

In ieder geval is Oost-Vlaanderen niet veilig voor landerosie.

De provincie doet daarvoor op haar manier een duit in de zak, maar onvoldoende naar mijn mening, zeker als ik lees dat een dergelijk project door diverse provincies wordt gedragen en het ook op financiële ondersteuning kan rekenen vanuit de Europese overheid.

Ik was wel verwonderd te lezen dat Oost-Vlaanderen daar niet bij betrokken was.

Het kan zijn dat er praktische bezwaren waren. Die kunnen er altijd zijn. Maar ik had toch graag vernomen van de deputatie: in welke mate is de provincie betrokken bij dit opzet?

Ik kan mij moeilijk voorstellen dat men op één vergadering van de betrokken provincies gezegd heeft:

"Wij zullen hier de handen samen slaan om dit project uit te werken."

Ik denk dat er heel wat meer aan de basis daarvan lag.

Ik vermoed dat ook binnen de schoot van de VVP – waarmee de gedeputeerden toch regelmatig contact hebben – het aan elkaar wordt gesignaleerd. Al was het maar uit gemeenschappelijk belang.

Mijn vragen zijn dan ook:

- heeft de provincie Oost-Vlaanderen interesse om alsnog te participeren? Ik weet ook niet of dat mogelijk is;
- wenst ze eventueel zelf een gelijkaardig project op te starten met een aantal andere partners?

Indien er geen interesse is en u zegt dat u zich houdt aan wat u op dit moment doet, hadden wij dat ook graag vernomen, alsook de motivatie ervan.

Dank u.

DEBATTEN

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

De collega heeft zijn dossier in die zin niet goed voorbereid dat hij zou moeten weten dat wat men nu in Limburg en in het oosten van dit land doet eigenlijk hetzelfde is van wat wij reeds sinds 2003 doen.

Men heeft eigenlijk onze ervaring, die wij in de loop der jaren hebben opgebouwd, in een project gegoten voor het oosten van Vlaanderen.

Daar komt het op neer.

Maar het is een interessante problematiek.

Wij werken vooral in Zuid-Oost-Vlaanderen - één van de meest erosiegevoelige gebieden van West-Europa - rond deze problematiek.

In 2005 hebben wij aan het Centrum voor Milieuonderzoek, in samenwerking met de dienst Landbouw en Platteland, de opdracht gegeven een steunpunt Erosiebestrijding op te richten. Dat functioneert, bestaat en geeft uitvoering aan erosieprojecten die opgenomen zijn in ons eigen provinciaal milieubeleidsplan 2005-2009, waarin we vooral twee dingen willen doen, namelijk:

1. de boeren informeren, sensibiliseren en overtuigen om teelttechnische maatregelen te nemen. Erosiebestrijding kan slechts lukken als de boeren daaraan positief willen meewerken. Wel, wij informeren, sensibiliseren en overtuigen hen, sluiten daarbij beheersovereenkomsten af en werken met die boeren samen aan de dossiers 'Erosiebestrijdingswerken';
2. het begeleiden van de gemeentelijke diensten bij de opmaak en uitvoering van de erosiebestrijdingsplannen en –werken. We hebben trouwens in het kader van het project dat wij hebben nogal wat systemen uitgetest hoe men aan erosiebestrijding kan doen, zowel teelttechnisch door op een andere manier te gaan ploegen, door bepaalde gewassen in te zaaien, als door technische ingrepen, houtwallen, enz. Maar die zijn dan vooral ter bescherming van woonzones.

Van 2003 tot 2007 hebben we deelgenomen aan het Interreg IIIA-project MESAM. Dat staat voor Maatregelen tegen Erosie en Sensibilisatie van Agrariërs ter bescherming van het Milieu.

Wij hebben dat in een groter verband gedaan. Een beetje een identiek systeem als het systeem waar u naar verwijst in het oosten van Vlaanderen, dus Limburg. Dat is één van onze problemen, Mijnheer de Gouverneur, wanneer we het hebben over de bekendmaking van onze provincie Oost-Vlaanderen. Maar goed.

We hebben dat samen gedaan met de regio Nord-Pas de Calais, Henegouwen, West- en Oost-Vlaanderen.

Wat doen we dan vandaag?

Vandaag participeren we in een Interreg IVA-project "protègeons nos sols/bescherm onze bodems", afgekort ProSensols. Een samenwerking tussen verschillende partners uit de regio Vlaanderen, Wallonië en Frankrijk, op een grensoverschrijdende manier de natuurlijke hulpbronnen op een duurzame manier beheren en valoriseren. Eigenlijk hetzelfde als wat BodemBreed vandaag doet.

Het kadert trouwens ook binnen de Europese bodemrichtlijn, vandaar dat het ook op veel sympathie van de Europese overheid kan rekenen. Zo heeft collega De Buck mij verteld, want hij coördineert de financiering en de co-financiering van die projecten.

Er zijn vier belangrijke doelstellingen:

- de bevolking sensibiliseren over de functie van de bodem en ook aantonen dat het echt een reëel probleem is;
- de impact van de verschillende landbouwpraktijken evalueren;
- de landbouwpraktijken bevorderen die erosie, het verlies aan organische koolstof, het overmaken aan fosfor in de bodem en de daling van de biodiversiteit beperken;
- het formuleren van aanbevelingen voor het beleid over praktijken die bodemdegradatie verminderen.

Dit project is dus inderdaad perfect gelijklopend met het BodemBreed-project, behalve dat het in een andere regio en met andere partners is.

En tot slot.

Het steunpunt Erosiebestrijding bereidt samen met de landbouworganisatie een Leaderproject "Kenniscirkels Erosie" voor. Dat project wordt vandaag ingediend. Dat is een samenwerking tussen provincie, gemeenten, boeren en vakorganisaties. Hier wordt de bottom-upmethode gevolgd. Wij gaan kijken:

- wat de mensen aan de basis al weten;
- welke kennis we daar kunnen vergaren;
- hoe we die kunnen verspreiden betreffende een goede aanpak van de erosieproblematiek in de Vlaamse Ardennen? Dat is niet toevallig daar. Dat hebben we in het begin al gezegd. Dat is één van de meest erosiegevoelige gebieden in West-Europa.

Geresumeerd.

Wij hebben identieke projecten waarin we participeren. We waren eigenlijk voorloper en we werken daar verder aan, ook in de toekomst.

Dank u.

VRAAG VAN JO DE LOOR OVER DE PROBLEMEN MET HET COMMUNICATIESYSTEEM ASTRID

De heer De Loor

Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer de Gouverneur, Geachte Collega's,
Ik wou graag een vraag stellen betreffende ASTRID, het communicatienetwerk en de problematiek daarrond, die vandaag is aangekaart.

ASTRID is het digitale radiocommunicatienetwerk langs waar de verschillende hulp- en eerste interventiediensten met elkaar communiceren. Dat is al enkele jaren zo en tot nu toe zijn daarbij geen noemenswaardige problemen aan het licht gekomen.

Het geheel wordt beheerd door de nv ASTRID, een naamloze vennootschap die door de Belgische overheid financieel wordt ondersteund en in het leven wordt gehouden.

Mijn verbazing was dan ook heel groot toen ik enkele weken geleden via TV Oost vernam dat er zich – en dan nog in het bijzonder in mijn eigen gemeente – grote problemen voordeden.

Misschien was het wat overdreven wat men gezegd heeft, maar er zouden zich ernstige problemen voordoen, vooral wat betreft de communicatie met de brandweer.

Op zich is dat natuurlijk een vaststelling, maar ik ben dat verder gaan bekijken, meer bepaald wat de ernst ervan is, enz.

Toen heeft men mij verteld, naar aanleiding dus van die televisie-uitzending, dat de problematiek zich vooral zou situeren op het vlak van een gebrek aan communicatiedragers, dus een gebrek aan antennes, enz.

Men heeft aan de nv ASTRID gevraagd hoe dit komt en de nv blijkt over onvoldoende middelen te beschikken om dat communicatienetwerk verder te optimaliseren.

Het bleek dus toch wel een vrij belangrijk probleem te zijn.

Mijnheer de Gouverneur, omdat u daarin natuurlijk ook een belangrijke verantwoordelijkheid draagt - ik denk bijvoorbeeld aan de Sevesobedrijven. Moest er daar een probleem zijn op het vlak van ASTRID zou dat toch wel heel belangrijke problemen kunnen geven – zijn mijn vragen aan u de volgende:

- is deze problematiek u ondertussen bekend?
- Zijn er naast Herzele nog andere gemeenten die geconfronteerd worden met dit probleem, in het bijzonder gemeenten waar er eventueel een Sevesobedrijf is?
- Zijn er reeds aanzetten om aan deze problemen een oplossing te geven?

Dank u.

DEBATTEN

De heer gouverneur

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Provincieraadsleden,
De vraag en de bedenking van provincieraadslid Jo De Loor is terecht. Het probleem is ons bekend en wij hebben ook al inspanningen gedaan om dat mee te helpen oplossen.

Om het goed te begrijpen, Geachte Dames en Heren, is het goed om weten dat het ASTRID een radiofonisch netwerk is, een beetje vergelijkbaar met het netwerk van GSM-operatoren met zendmasten. Het is alleen toegankelijk voor de veiligheidsdiensten: politie, brandweer, medische diensten en ook de civiele bescherming.

De problemen – dat moet ik wel zeer duidelijk zeggen, Mijnheer De Loor – liggen niet op het vlak van de politie. De instap in het ASTRID-netwerk gebeurt geleidelijk aan. Eerst was het de politie, waar trouwens onze provincie een soort pilootproject in was, en wat vrij geruisloos en vrij goed gegaan is, en op dit ogenblik zijn we bezig met de instap van de brandweer, die vroeger op een ander systeem zat. 30 van de 43 brandweerkorpsen zijn op dit ogenblik ingestapt. En er zijn twee problemen bekend op de wijze zoals u citeert, met name Herzele en Lochristi.

Nog even zeer duidelijk: er is geen probleem in Herzele wat de ASTRID-toepassing betreft voor de politie. Dat is in orde. Alleen wat de brandweer betreft, merken we nu dat er een technisch mankement is. Aan de ene kant wordt er gewerkt met zendmasten. Maar omdat het geen open netwerk is, maar een gesloten, waar iedere veiligheidsdienst onderling met elkaar kan communiceren, maar ook apart, en afzonderlijk wordt verwittigd, moeten er ook aparte toepassingen worden gemaakt. Bijvoorbeeld met betrekking tot het oproepen van de individuele brandweerman of -vrouw moet men extra antennes zetten per zendmast. En daar rijpt het schoentje. Op dat vlak moeten er bijkomende investeringen gebeuren van antennes op bepaalde zendmasten.

Ik heb daaromtrent een brief geschreven naar de minister van Binnenlandse Zaken Guido De Padt en al een antwoord gekregen, zeggende dat het inderdaad gaat over bijkomende investeringen en dat hij graag een beeld zou krijgen van alle problemen die er zijn in Oost-Vlaanderen met betrekking tot die bijkomende antennes.

Daarom zullen wij een bijkomende vraag stellen aan de 43 brandweerkorpsen - of althans aan de 30 die reeds overgestapt zijn - of zij uitdrukkelijk ook tekortkomingen zien bij het verwittigingsproces zoals wij het naar voor hebben gebracht.

Ik herhaal het nog eens. Er zijn er mij twee bekend, Herzele en Lochristi, maar ik wil er zeer zeker van zijn of er anders geen problemen zijn. Wij zullen een evaluatie maken tegen eind juni en dit overmaken aan de minister met het verzoek – en ik steun ook uw verzoek – om de nodige budgetten te voorzien om zo vlug mogelijk dit probleem op te lossen.
Dank u.

VRAAG VAN TANGUY VEYS OVER THEATER TAPTOE

De heer Veyts

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Op de provincieraad van juni zullen wij in feite de enige reeks wijzigingen aan het budget 2009 voorgelegd krijgen. Binnen de administratie van de provincie Oost-Vlaanderen had men tot 3 april de tijd om voorstellen in te dienen voor deze enige budgetwijziging. Voor wat betreft het budget 2010 heeft de administratie tijd tot vrijdag 19 juni.

De vraag die ik hier vandaag aan de deputatie stel, kadert in de financieel precaire situatie van het Gentse theater Taptoe.

Verschillenden onder u zijn wel vertrouwd met hun repertoire. Ik wens hier ook geen politieke appreciatie te doen. Maar mijn bezorgdheid gaat wel uit naar de artistieke werking van theater Taptoe, temeer de precaire situatie reeds twee jaar aanhoudt.

Er is ondertussen een tijdelijke oplossing via de stad Gent, die door middel van een convenant zorgt voor de nodige financiële middelen. Maar ook vanuit Vlaanderen is er nu een negatief advies gekomen waardoor vanaf 2010 – en dat geldt tot en met 2012 – het theater geen subsidies meer zal krijgen in het kader van het kunstendecreet.

De redenering die daarachter schuilt, is dat theater Taptoe best aansluiting zou zoeken bij de musicalsector.

Het is natuurlijk zo dat het figurentheater Taptoe een beetje uniek geworden is in zijn werking en dat het in vergelijking met de andere te subsidiëren theatergezelschappen een buitenbeentje is.

Ik verwijs naar de citaten van de verantwoordelijke van theater Taptoe zelf: "Het is niet zo eenvoudig om een werking om te schakelen of op de leest van een musical te schoeien."

En ik citeer daarmee ook de artistieke leider Dirk De Strooper: "Wij weten niet waar we aan toe zijn. Zijn we opgegaan in een groter geheel? We wisten dat er iets boven ons hoofd hing, maar zouden graag duidelijker nieuws hebben. Nu is het een situatie tussen hangen en wurgen."

Hier sprak een artistieke leider van een gezelschap waarbij acht mensen tewerkgesteld zijn.

Nu weet ik dat de provincie Oost-Vlaanderen een aantal inspanningen doet op het vlak van subsidiëring van de professionele theatergezelschappen.

In 2007 kreeg theater Taptoe in het kader van de podiumkunsten 6 500 EUR en in het budget voor 2009 is in totaal 480 000 EUR aan subsidies voorzien in de gewone uitgaven en 4 000 000 EUR in de buitengewone uitgaven.

Gelet op de financiële precaire situatie en gelet op het feit dat een omschakeling om toch te voldoen aan de Vlaamse regelgeving en aldus subsidies te krijgen in het kader van de musical, of in het beste geval dat ze verder mogen doen op de manier waarop ze nu bezig zijn, maar dat ze alsnog worden ondersteund in het kader van het kunstendecreet, denk ik dat – en ook in vele andere dossiers – het misschien wel raadzaam is dat de provincie een handje toesteeft. Een financieel handje natuurlijk.

Om dat een beetje te duiden had ik toch graag vernomen van de deputatie:

- hoeveel theater Taptoe in 2008 heeft gekregen en in 2009 zal krijgen?
- In welke mate – en ik verwees naar de datum van 16 juni 2009, maar dat is natuurlijk een datum die enkel geldt voor de administratie, want de provincieraad kan als het ware tot december op het moment dat het budget 2010 voorligt nog wijzigingen doorvoeren – heeft men bij de opmaak reeds plannen voor een bijkomende ondersteuning te zorgen?
- Stel dat dit niet het geval is, wat is de motivatie om daar niet aan tegemoet te komen?
- Is de deputatie van oordeel dat theater Taptoe best aansluiting zou zoeken bij de musicalsector?

Dank u.

De heer gedeputeerde Dauwe

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Theater Taptoe wordt gesubsidieerd op basis van het provinciaal reglement dat hier is goedgekeurd in 2002. Theater Taptoe wordt erkend en krijgt subsidiëring op basis van wat men noemt de dramatische kunst binnen de sector Nederlandse kunsten. Dat wordt toegekend telkens op basis van de verslagen en de werking van het voorbije jaar.

In 2008 heeft Theater Taptoe ongeveer 6 500 EUR gekregen.

Wij hadden alleen voor de sectie Theater binnen de grotere pot die u noemt destijds 95 000 EUR voorzien en dat is dit jaar, met het akkoord van de raad, opgetrokken tot 100 000 EUR.

Dus alleen dat aandeel wat betreft dramatische kunst.

Het is principieel zo dat Theater Taptoe in 2010 opnieuw een subsidie kan krijgen binnen wat men noemt de provinciale reglementen.

Ze zal daartoe een begroting en een budget indienen en de provinciale commissie, die op het einde van het jaar zal oordelen op basis van de ingekomen documenten, zal aan de provincieraad voorstellen welk bedrag zij zal krijgen.

Maar normaal gesproken zal zij een bedrag krijgen.

DEBATTEN

Het probleem is nu – en ik heb het toevallig ook gelezen in de krant – dat Theater Taptoe met een aantal moeilijkheden zit omdat de Vlaamse regering in het kader van haar decreet een gewijzigde subsidiepolitiek heeft ingevoerd.

Ik moet u natuurlijk zeggen dat het niet de bedoeling van de provincie is om datgene aan te vullen dat de Vlaamse regering niet kan geven.

Mocht dat het geval zijn, zouden we alle verenigingen die in hetzelfde geval verkeren, moeten subsidiëren. Dat is heel moeilijk.

Ik begrijp dat Theater Taptoe, dat ongetwijfeld heel goede prestaties levert, u bijzonder nauw aan het hart ligt, maar het is voor ons ook niet mogelijk om, wanneer wij subsidies toekennen op basis van het provinciale reglement, à la tête du client zouden overstappen naar nominatimsubsidies voor bepaalde verenigingen waaronder Taptoe. Dat zou niet eerlijk zijn tegenover de andere verenigingen die zich houden aan de bepalingen van het reglement op de erkenning en subsidiëring van de verenigingen. Wanneer wij dat zouden doen voor Taptoe, zouden ook alle andere verenigingen zich op een nominatimsubsidie willen beroepen en u begrijpt dat wij geen tweemaal een bedrag geven. Het is ofwel op basis van het reglement, ofwel op basis van een nominatimsubsidie.

Wij gaan deze zaak onderzoeken, maar ik kan u daarover absoluut geen belofte doen. Op dit moment zit Theater Taptoe in het systeem van de subsidies op basis van het reglement en op het einde van het jaar zullen wij zien.

Ongetwijfeld zullen zij subsidies krijgen, maar die zullen zeker niet van aard zijn om datgene wat ze derven van de Vlaamse regering door ons te laten bijleggen.

Dank u.

De heer Veys

Mijnheer de Gedeputeerde,

Om te vermijden dat ik de indruk zou gewekt hebben dat ik hier een pleidooi houd voor een beleid à la tête du client of voor een structurele subsidie: in hoeverre is de deputatie bereid om alsnog een nominatimsubsidie te geven als overbrugging, zodanig dat Theater Taptoe zich kan schikken – dat gaat ook niet van vandaag op morgen – naar de wensen van de Vlaamse decreetgever?

Dank u.

De heer gedeputeerde Dauwe

Dat zij daarover een verzoek richt aan de deputatie. Dat zal dan door de deputatie behandeld worden en in de 4de commissie besproken worden. Dat is een zaak waar wij niet alleen over beslissen. Er zal advies gevraagd worden van de 4de commissie.

PUNT 2

INTERGEMEENTELIJKE SAMENWERKING – ALGEMENE VERGADERINGEN: LAND VAN WAAS (27 MEI 2009), DENDER DURME SCHELDE (DDS) (9 JUNI 2009), CREMATORIUMBEHEER (10 JUNI 2009), BLIJDDORP III (15 JUNI 2009), VERKO (16 JUNI 2009):

- KENNISNEMING VERSLAG PROVINCIALE BESTUURDERS
- VASTSTELLING MANDATEN VERTEGENWOORDIGERS
- AANDUIDING VERTEGENWOORDIGERS

- *Kennisneming verslag provinciale bestuurders*

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Dit is een beetje mijn stokpaardje en in de hoop dat het geen processie van Echternach wordt, wens ik nog eens mijn bezorgdheid te uiten over de verslaggeving inzake de werking van de intercommunales.

Reeds in de vorige legislatuur – in één van de laatste commissies – heb ik de toenmalige provincieraadsvoorzitter Piet Van Eeckhaut er attent op gemaakt dat de wijze waarop er gerapporteerd werd omtrent deze intercommunales niet strookte met de wijze zoals in het decreet op de intergemeentelijke samenwerking wordt voorzien.

Er wordt ook wel eens iets meer op een commissie gezegd, maar er is toen meegegeven van 'we moeten dat de komende legislatuur eens herzien'.

Ik waardeer de inspanningen die vanuit het bureau, met aan het hoofd voorzitter Lootens, werden gedaan om tot een consensus te komen. Maar ik ben enerzijds tot de vaststelling gekomen dat er geen consensus was en anderzijds dat zolang die consensus er niet was en de deputatie in deze, maar datzelfde geldt voor de bestuurders die moeten voldoen aan hun decretale verplichting, zich wegstak achter een afspraak die in 2004 werd gemaakt binnen het bureau.

Omdat ik op basis van het decreet er telkenmale op wees dat die afspraak in tegenspraak was met hetgeen het decreet oplegde - maar dat men daar geen oren naar had - heb ik gevraagd dat er initiatief zou genomen worden in het Vlaams parlement om de minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Binnenlands Bestuur daarrond te bevragen.

Het antwoord, dat ik ondertussen zowel aan de leden van het bureau als aan de leden van de deputatie heb bezorgd, is daar zeer duidelijk over.

Ik heb daar vorige maand reeds uit geciteerd. Ik wil dat gerust nog eens doen. Maar het is niet mijn bedoeling om het debat nodeloos te rekken.

Ik stel vast dat:

- wij vandaag opnieuw tal van intercommunales op de agenda hebben;
- er tal van provincieraadsleden namens de provincie Oost-Vlaanderen in afgevaardigd zijn;
- eens te meer voor het verslag aan de raad wordt verwezen naar een verslag dat er niet is, terwijl de minister zeer duidelijk stelt dat het de bestuurders zelf zijn die moeten toelichting geven bij hun activiteiten in de betrokken intercommunales.

Misschien kan men ermee schermen dat men nog maar recent op de hoogte is van het antwoord, maar de problematiek sleept al zeer lang aan.

Mijn bezorgdheid uit ik quasi elke maand of iedere keer als er dergelijke dossiers op de agenda staan.

Ik pleit hier niet voor ondervragingstechnieken waarbij elke bestuurder op de rooster wordt gelegd, maar ik denk toch dat de wijze waarop het tot op heden gebeurt onvoldoende is.

Ik vraag nogmaals en een laatste keer dat men alsnog het decreet, de omzendbrief en anderzijds ook het standpunt van de minister respecteert. Men zegt van 'het is maar minister Keulen en het Vlaams Belang doet ook maar enkel beroep op de minister als het in hun kraam past'. Maar ik maak de wetten niet. Het Vlaams Belang heeft misschien zelfs dat decreet niet goedgekeurd. Maar wij moeten het ook respecteren. Ik verwacht van de mensen van de meerderheid minstens hetzelfde en ik vraag een eerlijk engagement en een poging naar een werkbare formule die tegemoet komt aan het decreet. Zoals het nu gaat, kan het niet meer.

Het is mijn laatste poging om hier op een collegiale manier uit te geraken, zonder dat we weer moeten dreigen met klachten en daar minister Keulen nog verder moeten mee lastig vallen.

Dank u.

De heer Waterschoot

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik heb nog een aanvullende opmerking wat betreft het Crematoriumbeheer.

Drie weken voor de vergadering moeten we kennismaken van het werkingsverslag, de resultatenrekening en de balans. Maar drie weken voor de vergadering is de provincie nog niet eens in het bezit van die balans of het werkingsverslag of de resultatenrekening.

DEBATTEN

Ik vind dat zeer erg.
Dank u.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik zou kunnen beginnen met een formele opmerking te maken, namelijk dat de herziening van de regels die indertijd in het bureau afgesproken zijn niet aan de agenda staat vandaag.
Maar goed, deze raad heeft als kernspreuk 'tolerantia', voor de tijd dat het allemaal nog duurt. Dus we zullen andermaal nog maar eens tolerant zijn. Maar u weet dat tolerantie niet blijft duren als dat eenzijdig is.
We gaan toch even ingaan op de vragen.

U weet, Mijnheer de Voorzitter, dat de deputatie zich in deze eigenlijk niet erg aangesproken voelt. Er is een regeling afgesproken - en mijnheer Veys geeft dat toe - in een vorige legislatuur en zolang een regeling niet herzien is, blijft ze voor ons gelden.

Waar gaat het in essentie over?
Het gaat er in essentie over dat deze raad behoorlijk wordt voorgelicht of kansen heeft tot voorlichting en informatie over wat in deze intercommunales, de APB's en dergelijke gebeurt.

Wel, Mijnheer de Voorzitter, er is een verslag aan de provincieraad.
De deputatie doet misschien een beetje teveel werk. Wij brengen dat verslag uit. En de bestuurders maken dat verslag tot het hunne.
Dat is de filosofie zoals we overeengekomen zijn.
En als een bestuurder, die daar namens de provincie zetelt, het met dit verslag niet eens is, mag hij uiteraard een nieuw verslag maken. Meer nog, in deze dossiers zitten de verslagen, de jaarverslagen, enz. Die zijn ter inzage bij de Griffie.
U kunt dat van jaren terug krijgen. Dat wordt allemaal netjes bewaard.

En wat heeft de minister eigenlijk geantwoord?
Hij heeft gezegd dat u moet geïnformeerd worden.
Dat gebeurt hier.
Ten tweede heeft hij zelfs gezegd dat alle informatie kan opgevraagd worden bij de intercommunales, vzw's en APB's.
Bijvoorbeeld ILVA. Dat is zelfs zeer recent. Maar zo zijn er veel intercommunales die dat doen. En bij belangrijke zaken, bijvoorbeeld een belangrijke herfinanciering van een maatschappij, een herziening van de statuten op de structuur, nodigt deze provincie, op eigen initiatief, vaak vertegenwoordigers van de intercommunale uit om tekst en uitleg te komen geven op een commissie.
Soms neemt men zelf initiatief.
ILVA en SOLVA bijvoorbeeld heeft alle gemeente- en provincieraadsleden van het werkingsgebied op 5 mei aangeschreven om naar een informatievergadering te gaan over het werkingsjaar 2008 van die twee intercommunales.

Dus u moet niet zeggen dat men niet voorgelicht is.
Wat dat betreft zitten wij perfect in lijn met wat de decreetgever bedoeld heeft. Meer nog: zitten wij perfect in lijn met wat de minister antwoordt.

De minister zegt ook dat u zich in commissies kunt bevragen. Daarvoor dienen deze commissies. Men heeft mij hier altijd gezegd dat we commissies hebben met minder stemgerechtigden dan in deze raad om op een vlotte, flexibele, niet tijdsgebonden manier informatie te kunnen uitwisselen, technische vragen te kunnen bespreken in het bijzijn van ambtenaren.

Wel, elk van deze leden kan naar die commissies komen. Ze hebben daarom geen stemrecht, maar ze zijn welkom. Ze kunnen daar hun vragen stellen als ze vragen hebben. Maar dat gebeurt niet.
Men kan de jaarverslagen inzien, balansen analyseren. Men kan dat zelfs laten controleren als men twijfels heeft. Geen enkel probleem. Ik denk dat wij hier perfect in lijn zitten met wat de decreetgever bedoeld heeft.

En in plaats van een vraag te laten stellen door een bevriende volksvertegenwoordiger of op studiedagen halve waarheden te verkondigen en vragen te stellen waarvan men niet altijd weet waarover het gaat, dien een klacht in bij de minister. U zal zien hoe hij ageert. En wij gaan ons daarnaar voegen. Wij zijn democraten. Wij voegen ons naar de instructies die wij krijgen.

Maar u moet de juiste weg volgen, Mijnheer Veys.

Als u niet akkoord gaat, dien een klacht in. Wij zullen ons weren in naam van de raadsleden in deze.

Want ik herhaal nog eens tot slot, Mijnheer de Voorzitter: de deputatie doet maar wat indertijd afgesproken is en wij doen zelfs meer. Wij maken over elk dossier een verslag aan de provincieraad. Dat is geen 100 bladzijden lang. Dat is maar drie bladzijden omdat we ervan uitgaan dat overinformatie een ergerlijke vorm is van desinformatie.

Wij proberen hier in een verslag van twee, drie soms eens vier bladzijden het essentiële weer te geven teneinde de raadsleden toe te laten met kennis van zaken een stem uit te brengen, in eer en geweten, over de voorstellen die voorliggen.

Dank u.

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik stel vast dat ik, ondanks de redelijkheid, opnieuw bots op een muur van onredelijkheid.

Waar de decreetgever zeer duidelijk was, denk ik dat u opnieuw schermt met een aantal schijnargumenten. Dat is de enige manier om nog uw gelijk te halen. Terwijl ik probeer om op een constructieve manier tot een vergelijk te komen, is er die totale onwil. Er is een muur van totale onwil, terwijl ik gewoon vraag dat men zich aanpast aan het decreet en de omzendbrief.

De elementen die u noemt voldoen niet. Ze zijn onvoldoende. Ik kan lezen. Ik ga ervan uit dat u het kunt. U kunt het antwoord lezen, de omzendbrief en het decreet.

Maar blijkbaar vindt men dat geestig. Dan dienen we maar klacht in. Bij deze zal ik uw wenk ter harte nemen en klacht indienen op basis van de wijze zoals dit dossier hier werd gegendeerd.

Ik kan alleen maar betreuren dat wij op die manier met elkaar moeten omgaan. Ik dacht dat wij toch in een hoger stadium aan politiek deden.

Dank u.

De heer Waterschoot

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

We moeten over vijf verschillende intercommunales stemmen, maar de gedeputeerde heeft niet gesproken over het Crematoriumbeheer.

Er zit niets in het dossier.

Dank u.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte collega's,

De collega heeft gelijk. Ik ben onmiddellijk het dossier gaan inzien, maar ik vind dat ook niet.

Ik zou in elk geval van deze gelegenheid willen gebruik maken om aan onze vertegenwoordigers in die intercommunale te vragen dat wij in de toekomst vóór de nuttige provincieraad over alle stukken zouden kunnen beschikken. Dat is een tekortkoming a prima vista.

Er zijn misschien andere redenen. Maar ik heb het dossier onmiddellijk ingezien en dat zit er vandaag niet in.

U hebt wat dat betreft een punt, Collega.

Ik vraag dus bij deze – ik ga daar vandaag geen brieven laten over schrijven door de administratie – aan onze vertegenwoordigers in die intercommunale om ons ongenoegen daarover te uiten en te vragen dat wij tijdig die stukken hebben, minstens vóór de nuttige zitting van de provincieraad.

Dank u.

DEBATTEN

Kennisneming

- *Vaststelling mandaten vertegenwoordigers*

Stemming

- *Aanduiding vertegenwoordigers*

Voordrachten:

Land van Waas

effectief lid: Jozef Dauwe

plaatsvervangend lid: Jozef Van Pée

Dender Durme Schelde (DDS)

effectieve leden: Hilde Bruggeman, Goedele De Cock, Bart Van Malderen

plaatsvervangende leden: Bart Blommaert, Martine Verheyden, Maria Verheirstraeten

Crematoriumbeheer

effectief lid: Anne Pede

vervangend lid: Marina Van Hoorick

Blijdorp III

effectieve leden (7): Bart Blommaert, Goedele De Cock, Marc Gybels, Marina Van Hoorick, Bart Van Malderen, Maria Verheirstraeten en Martine Verheyden

plaatsvervangende leden (7): Jozef Dauwe, Paul Beeckman, Dirk De Meerleer, Liliane Lebon, Willy Van Hove, Jozef Van Pée en Gerda Zenner-De Gryze

Verko

effectief lid: Hilde Bruggeman

plaatsvervangend lid: Phaedra Van Keymolen

Geheime stemming

PUNT 3

ICT: LEVERING DATAOPSLAGCAPACITEIT EN NOODPLANNING: GOEDKEURING VAN HET BESTEK EN DE RAMING VOOR DE OPDRACHT "DATAOPSLAGCAPACITEIT (STORAGE) EN NOODPLANNING (DISASTER RECOVERY)"

Stemming

PUNT 4

GEWOON PROVINCIEBEDRIJF BETALINGSAUTORITEIT – INTERREG III A – GRENSREGIO VLAANDEREN – NEDERLAND: VASTSTELLING VAN DE WIJZIGING VAN DE BEGROTING 2009

Stemming

PUNT 5

INTERPELLATIE VAN MARC JORIS OVER DE ARRESTATIES VAN KATHOLIEKEN IN HEBEI

De heer Joris

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

"Ik heb u al gezegd, Lezer, dat mijn verhaal eentonig is", schreef Multatuli.

Maar deze keer komt er toch een nieuwe wending in.

De Chinese politie heeft begin april de 74-jarige monseigneur Julius Jia Zhiguo gearresteerd, bisschop van het ondergrondse katholieke bisdom Zhengding in de provincie Hebei, ons allen wel bekend. Alleen al het feit dat men in een provincie van één van onze handelspartners een ondergrondse kerk in stand moet houden, is al een teken aan de wand van de religieuze vrijheid aldaar.

De arrestatie vond plaats op het moment dat in het Vaticaan een zitting plaatsvond van de Plenaire Commissie voor de Kerk in China. Om het er nog eens goed in te wrijven wie de echte macht in handen heeft, doet men dat op zo een moment. Men maakt zich grote zorgen over de gezondheidstoestand van de bisschop, die jarenlang gevangen heeft gezeten in de loop van zijn leven. Tijdens die periode heeft de politie geprobeerd hem te hersenspoelen en hem te dwingen over te gaan tot de regimegetrouwe marionettenkerk, de Chinese Patriottische Vereniging.

Volgens AsiaNews worden in de provincie Hebei, waar de grootste concentratie katholieken woont, zelfs eenvoudige kerkgangers vervolgd. Niet alleen bisschoppen, ook gewone gelovigen.

In april werd bijvoorbeeld de 55-jarige priester Paul Ma samen met enkele kerkgangers opgepakt omdat hij de Heilige Mis opdroeg. Ook voor zijn gezondheid wordt er gevreesd omdat hij een zwak hart heeft.

De politie is extra waakzaam omdat rond deze tijd ook monseigneur Joseph Fan Xueyan wordt herdacht; een bisschop die in 1992 door de politie werd vermoord. Sindsdien wordt hij als martelaar herdacht en worden er gebedsbijeenkomsten voor hem georganiseerd.

Die man heeft tientallen jaren in een concentratiekamp gezeten, werd toen vrijgelaten en begin 1992 opnieuw gearresteerd. Korte tijd later werd zijn lichaam in een plastic zak voor de deur van familieleden gedumpt. Zijn lichaam vertoonde sporen van foltering.

Twee andere ondergrondse bisschoppen, die in 1996 en 2001 werden gearresteerd, zijn nog altijd spoorloos. De ene is 75 jaar oud, de andere 86 jaar. Die oudste bisschop heeft alles samen 30 jaar in de gevangenis gezeten.

Mijn voorgangers en ikzelf hebben er al herhaaldelijk op aangedrongen om in de contacten met Hebei meer aandacht te hebben voor het respect voor de mensenrechten en in het bijzonder voor de religieuze vrijheid.

Maar het antwoord werd altijd afgewimpeld.

De gedeputeerde probeerde altijd de verantwoordelijkheid door te schuiven naar het federale en het Europese niveau.

Wel, er is goed nieuws, Mijnheer de Gedeputeerde.

Er is op federaal niveau nu klaarblijkelijk een duidelijke koerswijziging aan de hand. Nog niet in verband met China, maar in een gelijkaardig geval in onze relaties met Burundi. En de twee hoofdrolspelers daarin zijn partijgenoten van u, zijn liberale kopstukken. De eerste is met name minister van Ontwikkelingssamenwerking Charles Michel en de tweede is Hilde Vautmans, voorzitter van de commissie Buitenlandse Zaken.

Zij hebben allebei tegenover Burundi een standpunt ingenomen dat duidelijk niet gebaseerd was op diplomatieke voorzichtigheid, economische belangen of handelsrelaties, enz., maar op een ethisch beginsel, bezorgdheid voor de mensenrechten.

Wel op een punt dat niet my cup of tea is, maar daar gaat het niet over. Het ging om het feit dat er in de nieuwe strafwet die in Burundi is goedgekeurd een bepaling staat die homoseksualiteit strafbaar stelt. Voor de rest zijn alle juristen het erover eens dat die nieuwe strafwet naar Afrikaanse normen een pareltje is die de vergelijking met het moderne Europese strafrecht met glans kan doorstaan op alle andere punten, behalve dit ene. En daar neemt men dan heel erg aanstoot aan.

Ik ga een klein stukje voorlezen uit de webstek van de minister van Ontwikkelingssamenwerking: "Minister Charles Michel toont zich bezorgd over de bekendmaking door de Burundese president Nkurunziza van een wet die homoseksualiteit strafbaar stelt. Charles Michel pleit met aandring voor respect voor de mensenrechten met inbegrip van het beginsel van non-discriminatie op basis van seksuele geaardheid. Minister Michel zal in de komende uren contact opnemen met verschillende Europese collega's teneinde gezamenlijk te reageren op deze manifeste inbreuk op de mensenrechten."

Die wet is nog niet gestemd, er is nog niemand gearresteerd, in de gevangenis gegooid of doodgemarteld, maar nu al volle mobilisatie.

DEBATTEN

Uit de Gazet van Antwerpen van 27 april ...

De heer voorzitter

Mijnheer Joris,

We gaan over Hebei spreken, niet over Burundi. U maakt een vergelijking, maar op de duur gaat het over Burundi en niet over Hebei.

We gaan dus nu terug naar Hebei.

De heer Joris

Hebei, oké.

... Wat ik over Hilde Vautmans wou zeggen, was in grote lijnen van dezelfde strekking, maar in een ander forum: Buitenlandse Zaken. Maar het was in dezelfde lijn: we protesteren hier op basis van een wetgeving die wij strijdig vinden met onze ethische principes, die wij strijdig vinden met de mensenrechten.

Als de twee ministeries, Ontwikkelingssamenwerking en Buitenlandse Zaken, die lijn trekken, kunnen wij als provincie niet achterblijven om ook dezelfde lijn te trekken tegenover China.

Het gaat hier nu niet over homoseksualiteit. Het gaat over katholieken. Maar ik neem aan dat als u vindt dat homoseksuelen in Burundi niet vervolgd mogen worden, dat u toch ook vindt dat de katholieken in China niet vervolgd mogen worden.

En het gaat hier niet alleen om discriminaties, maar om regelrechte vervolging en arrestaties en zelfs moorden.

We mogen toch niet de indruk wekken, Mijnheer de Gedeputeerde, dat we de vervolging van homoseksuelen verschrikkelijk vinden, maar van katholieken van "ja, die hebben het zelf gezocht, die ouderwetse idioten".

We mogen toch ook helemaal niet de indruk wekken dat we wel groot en stoer durven doen tegenover een klein, arm landje als Burundi, dat voor een stuk afhankelijk is van Belgische ontwikkelingshulp, en dat we helemaal nooit iets zouden durven zeggen tegen een machtige staat als China, die enorme economische opportuniteiten biedt.

Het kan toch niet zijn dat onze bekommernissen over de democratie en de mensenrechten afhankelijk zijn van zulke vulgaire, materialistische factoren als economische opportuniteiten en handelsrelaties, enz. Dat zijn toch principes die daar ver boven verheven moeten staan.

Vermits die koerswijziging op federaal niveau nu klaarblijkelijk is ingezet met Burundi als voorbeeld, heb ik een aantal concrete vragen:

- gaat de gedeputeerde bij zijn gesprekspartners uit Hebei protesteren tegen de vervolging van katholieken en in het bijzonder tegen de arrestatie van bisschop Jia?
- Gaat de gedeputeerde opheldering vragen over de verdwijning van de bisschoppen Fan en Shi?
- Gaat zij, als beide mannen nog in leven zijn, wat we niet eens weten, hun vrijlating eisen?
- Gaat de deputatie naar analogie met onze houding tegenover Burundi aan een eventuele weigering een terugschroeven van de huidige contacten koppelen?

Dank u voor uw ongetwijfeld nieuwe en originele antwoord.

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik veronderstel dat de collega zijn interpellatie richt aan de deputatie, dat het geen persoonlijke interpellatie is en dat we de woorden 'de gedeputeerde' moeten vervangen door 'de deputatie' in deze.

Wat betreft de problemen die de collega heeft met het innemen van een legalistisch standpunt in deze materie van Buitenlandse Zaken is geen nieuws voor ons. Wij blijven dus bij ons standpunt, namelijk dat het inderdaad toebehoort aan de Belgische regering en aan de Europese Unie om standpunten terzake in te nemen.

Dat er ondertussen in verband met Buitenlandse Zaken wel eens individuele standpunten ingenomen worden, is mogelijk in een democratie. Maar ik denk niet dat we daar, ook in verband met Burundi, een duidelijk regeringsstandpunt moeten innemen. De materie was mij niet zodanig bekend, maar het gaat hier om een regeringsstandpunt.

Wat ik wel zeer positief vind, Mijnheer de Voorzitter, is de bezorgdheid van de collega over de situatie van de homoseksuelen in Burundi.

Ik hoop dat het een kentering is in het algemene standpunt van de partij van de collega ten opzichte van deze minderheid, als ik dat zo mag noemen. Dat is inderdaad een nieuw geluid, dat we hier alleen maar kunnen begroeten.

Wat de rest van de zaak betreft denk ik dat het een beetje ver gezocht is om de situatie van de homoseksuelen in Burundi te gaan vergelijken met die van de katholieken in China of Hebei. Maar ik ben toch eens te rade gegaan bij de kerkelijke overheid, die, dacht ik, bij uitstek goed geplaatst is om hierover te oordelen.

Ik ben te rade gegaan, op provinciaal niveau, bij het bisdom. Toen ik zei dat wij een interpellatie zouden hebben over de katholiekenvervolgung in China, vroeg men mij wie daarover zou interpellieren en wat erover zou gezegd worden. Op mijn antwoord dat het een politieke interpellatie betrof, zei men: "Maar wat hebben die daarmee te maken?"

Ik heb dan een gesprek gehad over de situatie van de katholieken en de verhouding tussen de katholieke kerk in China en de overheid, waar men zeer goed weet dat er problemen zijn in de verhouding tussen het deel van de katholieken dat het Vaticaan erkent en het deel van de katholieken dat behoort tot de zogenaamde Patriottische Kerk.

Men heeft mij bevestigd dat er gesprekken aan de gang zijn tussen het Vaticaan en de Chinese overheid in verband met deze problematiek.

Op het niveau van de ambassade is er inderdaad slechts een ambassade van het Vaticaan in Taiwan, maar er is een vertegenwoordiging in de Volksrepubliek China aanwezig. Er zijn contacten en men bespreekt op dat niveau de problemen.

Ik denk dan ook, Mijnheer de Voorzitter, dat we én de Belgische regering én de Europese Unie moeten respecteren in de standpunten die ze innemen, maar dat we ook de kerk en de top van de kerk moeten respecteren in de onderhandelingen die zij voeren.

Het is niet aan ons om die zaken te gaan doorkruisen.

Trouwens, ik kan de collega geruststellen dat in de contacten die wij hebben met de Chinese delegaties er hier in een zeer open geest – en er zijn collega's die daarbij aanwezig zijn – gesproken wordt over alle problemen van China. Dat gaat van de ecologische problemen over de economische, de maatschappelijke problemen en over de problemen van de rechten van de mensen daar. Daar wordt in de meest open geest over gesproken met die delegaties.

Dank u.

De heer voorzitter

Ik kan zelf getuigen, Mijnheer Joris, dat ook de vorige gouverneur steeds bij bezoeken aan Hebei kritiek liet horen over de vreselijke dictatuur die daar heerst. Daar is iedereen het over eens. We spreken niet over een democratie zoals hier bijvoorbeeld. Dat hebt u natuurlijk in uw achterhoofd.

DEBATTEN

De heer Joris

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik weet ook uit andere bron dat zowel sommige gouverneurs als sommige provincieraadsvoorzitters ooit zeer dappere standpunten hebben ingenomen tegenover de Chinese gesprekspartners. Maar het was niet aan hen gericht, maar aan de deputatie en ik vraag mij af of die hetzelfde heeft gedaan.

Ik vind de manier waarop hier eufemistisch wordt gesproken een beetje zielig.
Tussen de Walen en de Vlamingen zijn er problemen, tussen het Vlaams Belang en de andere fracties zijn er problemen, enz. Maar dat is van een andere orde.
Als men een oude mens afmaakt en zijn lijk in een plastic zak voor zijn huis laat dumpen, is dat niet 'een probleem waarover gediscussieerd moet worden'. Dat is moord, dat is een misdad.

En dat er onderhandeld is.
Natuurlijk is er onderhandeld. Het Vaticaan probeert altijd te onderhandelen. In de Tweede Wereldoorlog zijn er heel de oorlog lang onderhandelingen geweest tussen de Nazi's en de ongelukkige mensen die in de Judenrats of les Conseils des Juifs zaten. Er is voortdurend gepraat.
Maar hielp het iets?
Het einde was zoals in dat romannetje van Agatha Christie: en het einde is de dood.

Ik denk dat ik mijn punt gemaakt heb, Mijnheer de Gedeputeerde.
De tweespalt tussen de houding van de twee ministeries en onze deputatie tegenover enerzijds het kleine Burundi en anderzijds het machtige China kan men in één woord samenvatten: hypocrisie.
Dank u.

PUNT 6

TOEPASSING ARTIKEL 43 VAN HET PROVINCIEDECREET - KLAPPERBEEK SINT-NIKLAAS: MACHTIGING VAN DE DEPUTATIE OM ONROEREND GOED TE SINT-NIKLAAS GRATIS OVER TE DRAGEN AAN DE STAD SINT-NIKLAAS

Stemming

PUNT 7

INTERPELLATIE VAN ANNEMIE PEETERS-MUYSHONDT OVER HET BEWAREN EN HET HERGEBRUIKEN VAN AMBACHTELIJKE VOORWERPEN, ALAAM EN ANDER WAARDEVOL MATERIAAL

Mevrouw Peeters-Muyshondt

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik vind 'alaam' zo een mooi, oeroud woord en het dekt heel wat lading. Wij hebben de vorige provincieraad het punt goedgekeurd om waardevolle panelen te schenken aan Sint-Baafs, zodat die panelen een waardevolle herbestemming kregen. Ik heb toen een aantal vragen gesteld waarop mijnheer Vercamer moeilijk kon antwoorden. Ik had daar alle begrip voor, maar ik vond het toch wel eens de moeite om het punt nog even onder onze aandacht te brengen. We weten dat de provincie inderdaad eigenaar is van heel wat waardevol materiaal, zowel van historisch als van kunstzinnig belang.

We hebben allemaal een bezoek gebracht aan de Zwalmolen en we weten dat in de opslagruimte van het Mola ook nog één en ander voorradig is. Wij vragen ons af of al dat waardevol materiaal voldoende beschermd wordt, ook tegen eventueel verval of veroudering.

De provincie weet misschien al niet meer hoe ze in het bezit gekomen is van die stukken. Is er een goedgegelovige schenker geweest van het materiaal, is dat in bruikleen gegeven of geschonken, en onder welke omstandigheden heeft de provincie dat toen aanvaard?

Mijn vragen zijn de volgende:

- Hoeveel van dergelijke panelen en lambriseringen liggen er nog in het depot van de Kapiteinstraat?
- In hoeverre worden deze goed bewaard? Zo ja, op welke wijze?
- Zo nee, zijn daar eventuele gevolgen aan verbonden?

- Zal er nog verder gezocht worden naar een herbestemming voor deze panelen? Zo ja, op welke wijze. Zo nee, waarom niet?
- Zijn er nog waardevolle voorwerpen die ergens onnuttig of onbruikbaar zijn opgeslagen in de gebouwen en musea van de provincie? Ik refereer naar ons bezoek aan Mola. In het Mola bevinden zich ook schaalmodellen. Aan de Zwalmolen werd er gezegd dat er alaan en ambachtelijke voorwerpen opgeslagen werden.
- Zo ja, wat zal er verder mee gebeuren?
- Zijn deze geïnventariseerd?
- Kunnen deze bijvoorbeeld binnenkort tentoongesteld worden in één of andere tuin of museum van onze provincie?

Ze zouden natuurlijk ook verkocht, in bruikleen of verhuurd kunnen worden. Ik denk bijvoorbeeld aan de heemkundige kringen van onze provincie. Verder zouden ze ten dienste gesteld kunnen worden van gemeenten of andere musea in onze provincie of in de publiek toegankelijke delen van onze administratieve gebouwen.

- Als dat zo is, als dat eventueel zou kunnen, hoe zou dat kenbaar gemaakt worden?
- En als dat niet kan, wat gebeurt er dan verder mee?

Het is in ieder geval belangrijk voor ons dat dit waardevol materiaal ontsloten wordt naar het publiek toe en wij denken dat een beslissing zich op korte termijn zal opdringen. Ik dank u.

De heer gedeputeerde Dauwe

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Eerst en vooral moet ik zeggen dat het patrimonium van onze provincie uiteraard zeer goed geïnventariseerd en bijgehouden wordt. Datgene wat u vraagt, Beste Collega, zijn natuurlijk zaken die niet allemaal onder mijn bevoegdheid resulteren, maar ik zal toch trachten een zo volledig mogelijk antwoord te geven.

U vraagt hoeveel van dergelijke panelen en stukken lambrisering er nog zijn in het depot van de Kapiteinstraat. Ik heb hier een gedetailleerde inventaris. Sta me toe van te zeggen dat er 5 grote en 8 kleine panelen zijn, een deurgeheel en 16 afdeklatten. Dat zijn allemaal neogotische stukken die afkomstig zijn van een afgebroken woning. Eerlijkheidshalve moet ik zeggen, en u zal me niet van cultuurvandalisme betichten, dat deze zijn opgeslagen, Mijnheer de Voorzitter, in de negentiger jaren van de vorige eeuw. Neogotische fragmenten waren toen waardeloos en nu zijn ze trouwens nog niet bijzonder in trek. En ik moet zeggen dat die stukken zeer goed bewaard zijn dankzij de diligentie en de ingeboren zorgzaamheid voor alles wat cultuurbezit is en tot het provinciaal domein behoort, van gedeputeerde Vercamer. Normaal waren ze weggesmeten, maar hij heeft deze geramasseerd en bewaard. Ze zijn zelfs zeer goed bewaard, want anders zouden ze nu niet gebruikt worden in één van onze pronkstukken van Vlaanderen, namelijk onze kathedraal. Dus nogmaals, ze zijn goed bewaard, anders zouden deze werken niet door de Commissie Monumenten geselecteerd zijn om ze voor die doelstelling te gebruiken. Ze werden bewaard op een droge en voldoende verluchte plaats.

Wat gaat men met de andere panelen doen?

Ik denk dat we ze best voorlopig laten waar ze staan. Ze zullen wel een bestemming krijgen. Wat kunnen wij daar in de provincie mee doen? Ik heb u gezegd dat het neogotische panelen zijn. Die passen niet overal. Wij hebben twee neogotische gebouwen, dat is het Bisschopshuis, het huis van monseigneur de bisschop, en we hebben een deel van de inrichting van het Heldenpark. Dat Heldenpark is volledig gerestaureerd. Ik denk niet dat we ze daarvoor zullen kunnen gebruiken. Daarnaast is er in het Bisschopshuis niet onmiddellijk een bestemming voor die panelen, maar in de Sint-Baafskathedraal moet een gedeelte van de 19de eeuw, namelijk het nieuw noordelijk portaal in de kruisbuik naast de crypte, bijgewerkt worden. Misschien zouden ze daar kunnen passen. De mogelijkheid bestaat dus dat ze daar een nuttige bestemming zouden krijgen.

DEBATTEN

Ten tweede vraagt u wat wij allemaal in het Mola hebben staan.

U weet, wij hebben het allemaal samen mogen bezoeken met de vierde commissie. Daar staan, naast een aantal voorwerpen met betrekking tot de molinologie, ook een groot aantal schaalmodellen. De Rosmolen van Hamme, kopieën van de molen van Assebroeck en van de molen van Assenede zijn daar. In de loop van de jaren zijn die op vraag van de vroegere eigenaars ontmanteld en wij hebben de brokstukken – indien ik dat woord mag gebruiken – in ons provinciaal molencentrum opgenomen om ze daar op te slaan met het oog op een meer, betere, functionele en historische bestemming als museumonderdeel. Ze liggen daar tamelijk goed bewaard. Dat is weliswaar in een speciale serre die daarvoor gebouwd is of onder zeilen. U weet dat de elementen van molens heel groot zijn, zware balken en dergelijke. Trouwens, de meeste leden van de commissie, waaronder uzelf, hebben de mogelijkheid gehad om dat te zien.

Een gedeelte van onze verzameling zit in de Zwalmolen. Daar is onder meer de collectie van de heer Marcel De Boe bij. We mogen die naam zeker nog eens vermelden. Hij heeft in de jaren 80 en 90 vele voorwerpen uit de rurale en ambachtelijke sector aan onze provincie geschonken. Die voorwerpen zijn voornamelijk afkomstig uit de regio Zottegem en Oudenaarde. In totaal zijn dat 309 items. Een deel daarvan is opgeslagen in het Leen en een ander deel in Mola. Omwille van plaatsgebrek zijn die ook opgeslagen in de meest optimaal mogelijke voorwaarden, in de zogenaamde plastieken constructie, waarover ik daarnet sprak. De kleine collectiestukken zijn opgeborgen in een afgesloten kisten.

Verder zijn er nog een aantal collectiestukken die momenteel in het huidige Mola staan maar die afkomstig zijn uit het oude molenmuseum, dat ontmanteld is in 2001. Wij trachten die collectiestukken goed te inventariseren, dat is trouwens ook gebeurd. Ook de collecties uit het vroegere Zwalmuseum zijn geïnventariseerd. Ik maak van de gelegenheid gebruik om te zeggen dat deze inventarisatie toch bijzonder goed is want die wordt gevoerd via het Move-project. Dat is een project van onze provincie zelf. De bedoeling is om alle voorwerpen en depotstukken te inventariseren en digitaal ter beschikking te stellen, niet alleen voor ons maar voor alle inwoners. Dat is het zogenaamde Move-project waar de provincie al veel geld ingestoken heeft. Maar dat werpt nu zijn vruchten af. Door een andere vraag van de heer Veys weten we dat er nu bijna 600 000 voorwerpen geïdentificeerd zijn waarvan er 200 000 digitaal te bekijken zijn.

Over uw vraag wat Mola daarmee doet kan ik het volgende zeggen. Wij zijn dus in de eerste plaats een bewaarplaats. Wij hebben een museum maar ook een bewaarplaats voor zaken die we moeten conserveren voor de toekomst en niet onmiddellijk ter beschikking kunnen stellen van het publiek. Hetgeen we hebben, proberen we zoveel mogelijk nuttig te gebruiken zoals in tentoonstellingen bij ons, maar ook op andere plaatsen. Mola heeft bijvoorbeeld in de Fauconniermolen, de Zwalmolen en op diverse externe plaatsen tentoonstellingen ingericht over dit onderwerp.

Verder hebben wij dus ook een schuur op de Zwalmolensite. Wij trachten daar een tentoonstellingsruimte voor tijdelijke thematentoonstellingen op te richten, maar u weet dat die schuur intussen om budgettaire redenen nog niet volledig gerestaureerd is. Dat is maar ten dele gebeurd. Maar u weet dat de restauratie van de Zwalmolen één van de punten is die op de agenda van de deputatie en van de provincieraad staat.

Wat wordt voor de schaalmodellen voorzien?

U weet dat wij een aantal schaalmodellen gekregen hebben in de jaren 90. Dat zijn de ankerpunten voor onze buitententoonstelling. Wij hebben getracht deze te plaatsen in de uitgebreide tuin van het kasteel. Althans dat was in de jaren 90 zo gepland. Dat was door de provincieraad goedgekeurd, maar intussen zijn er natuurlijk al vele jaren voorbij gegaan en het is zo dat de inzichten inzake stedenbouw geëvolueerd zijn. Groen- en Parkbehoud heeft de vraag gesteld of dat er wel mag komen.

Op dit moment trachten wij draaivaardige schaalmodellen in te planten in de mate dat het op die plaats mogelijk is. Mola heeft zeer recent via onze stedenbouwkundige dienst gevraagd om het zogenaamde 'Vanhollesmolentje' te onderzoeken. Dat is één van die mooie molentjes die u gezien hebt. Het is trouwens bijna volledig gerestaureerd. En de bedoeling is om dat daar te plaatsen. Daarvoor werd nu een stedenbouwkundige vergunning aangevraagd.

Als voorlaatste punt vraagt u of die voorwerpen verhuurd kunnen worden of in bruikleen gegeven kunnen worden aan historische kringen, dorpen of gemeenten waar ze publiekstoegankelijk zijn. Ik moet daarop antwoorden dat we dat kunnen doen. Ons bestuur heeft ervoor gezorgd dat de collectie van het Mola uitgeleend kan worden. Diverse stukken zijn al eens uitgeleend. Ik denk bijvoorbeeld aan de boerderijmolens. Onze boerderijmolens zijn sinds 1998 uitgeleend aan Hamont-Achel. Nu hebben ze daar zelf een boerderijmolen en wij hebben onze molen teruggekregen. We gaan nu trachten deze in de Roomanmolen in Sint-Pauwels te integreren. Dat is één voorbeeld. Een ander voorbeeld is de ABC-molen. Dat is een elektrische molen uit 1903. Die zal opgesteld worden in de Zwalmolen. En de gemeente Hamme heeft interesse voor de zogenaamde en zeer zeldzame cichoreiromolen. Ze gaan dat plaatsen in 'De Grote Napoleon'. Die wordt nu maalvaardig gerestaureerd en dat zal daar perfect in geplaatst worden.

Ons molenmuseum is dus eigenlijk een internationaal bekend molenmuseum waar heel mooie, maalvaardige voorwerpen en molens te kijk staan. Daarnaast is het ook een bewaarplaats voor elementen die later geïntegreerd kunnen worden in andere sites. Hoe zal dat molenmuseum kenbaar gemaakt worden? Ik moet u zeggen, mevrouw, u zal er mee akkoord gaan, dat ons molenmuseum bekend is. De molenwereld is een kleine wereld, maar iedereen die interesse heeft voor die molenwereld weet dat er maar 1 plaats is in de Nederlanden en dat is ons molenmuseum, ons Mola. En ik denk dat dit de beste reclame is die we kunnen geven. Wij doen dat met onze provincie. Wij onderstrepen dat in onze publicaties, het Mola is hét molenmuseum van West-Europa.

Dank u.

Mevrouw Peeters-Muyshondt

Ik dank de gedeputeerde voor zijn uitleg. We mogen toch blijkbaar een beetje gerust zijn dat het zo goed en zo kwaad mogelijk bewaard wordt. Het molenmuseum is inderdaad toch wel een paradepaardje in onze provincie. Maar wat met die landbouwwerktuigen en alaam van de Zwalmolen? Want daar was toch nog wel het één en ander dat moest hersteld en bewaard worden. Zijn daar nog verdere plannen voor in ontwikkeling?

De heer gedeputeerde Dauwe

Ik kan daar kort op antwoorden, Mevrouw. Het grootste gedeelte van dat alaam ligt nog altijd opgeslagen. Je weet, wij zijn ook maar een subsidiair museum. Dat betekent dat wij als provincie iets willen doen dat onze lagere besturen niet of onvoldoende kunnen doen omdat ze niet de financiële middelen of de collectievorming hebben. Nu stellen we vast dat in Vlaanderen – gelukkig maar – de ambachtelijke en heemkundige musea als paddenstoelen uit de grond rijzen. Onze bedoeling is niet om de musea in die regio's concurrentie aan te doen met nog eens een big-ambachtenmuseum. Voorlopig liggen deze voorwerpen geïnventariseerd opgeslagen. U weet dat er in de streek van Zottegem een schoenmuseum komt en misschien zou het goed zijn, om in functie van de aard van die zaak, een deel van de verzameling, indien ze goed bewaard wordt, ter beschikking te stellen van dat museum. Een deel van die verzameling heeft betrekking op de blokmakerij.

Op dit ogenblik hebben we daar geen apart museum over. U weet, wat musea betreft zijn we goed voorzien in Oost-Vlaanderen. Het ligt niet in ons meerjarenplan om nog een museum bij te bouwen. Maar om op uw vraag terug te komen, de collectie wordt goed bewaard en we zullen trachten om vanuit het subsidiariteitsprincipe ervoor te zorgen om de bestaande of op te richten musea te spijzen met voorwerpen die daar specifiek betrekking op hebben. Ik denk dat dit de beste politiek is die we kunnen voeren. Wij moeten het land niet bezaaien met musea, laat de basis, de heemkundige kringen en de gemeenten, ook werken. Wij zullen geven wat we hebben.

Dank u.

DEBATTEN

PUNT 8

INTERPELLATIE VAN STEFAAN VAN GUCHT OVER VANDALISME OP DE SITE VAN HET SCHEEPSWERFMUSEUM TE BAASRODE

De heer Van Gucht

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik mocht inderdaad al van de voorzitter horen dat hier over de scheepswerf in Baasrode al heel wat woorden gevallen zijn. Het zal de mensen in Baasrode, die een haat-liefdeverhouding met de scheepswerf hebben, plezieren dat er hier toch al veel over gepraat is.

Mijn interpellatie gaat enerzijds over zaken die een goede maand geleden gebeurd zijn. Niet toevallig in het begin van de paasvakantie stelden mensen van Monumentenwacht Vlaanderen vast dat er ruitjes uitgegooid waren. Dat was niet de eerste keer. Er waren nog andere baldadigheden uitgehaald. Door een beetje alerter te zijn konden tamelijk snel twee jonge vandaaltjes gepakt worden. Hun ouders zullen waarschijnlijk voor de kosten opdraaien.

Maar waar het ons hier om gaat is het volgende. Die scheepswerven liggen daar nu reeds bijna 40 jaar. Sinds de scheepswerf gesloten is, is er geen degelijke omheining. De grote toegangspoort is altijd goed gesloten. Ze komt echter wel tot op een goeie halve meter van de grond. Voor jonge gasten is het heel uitnodigend om er gewoon onder te kruipen en op de werf rond te lopen. Tot voor kort, en ik spreek tot voor enkele jaren, was dat geen ongevaarlijke bezigheid. De werf was overwoekerd en bezaaid met wat voor de één industriële archeologie was en voor de ander schroot. In de twee metersdiepe droogdokken stonden verroeste ijzeren schragen. Wie in die putten viel kwam er niet zonder kleerscheuren vanaf.

Eigenlijk heeft de provincie, die eigenaar is van de site, al die jaren heel veel geluk gehad dat er inderdaad geen ongevallen gebeurd zijn. In het verleden, en ik spreek dan van de jaren 60, zijn er op die werf wel ongelukken gebeurd met spelende kinderen.

Nu heb ik vernomen dat de provincie al een budget uitgetrokken had om een degelijke omheining rond de scheepswerf te voorzien. Het enige dat er momenteel staat is Heras-hekwerk dat de aannemer, die de saneringswerken doet, geplaatst heeft om zijn materiaal te beschermen.

Mijn vraag is: wanneer komt er eindelijk een degelijke omheining rond deze onveilige site?

De heer voorzitter

Dank u wel, Mijnheer Van Gucht. Het is de gewoonte dat na de eerste tussenkomst een applaus volgt.

Applaus

Maak u niet ongerust, dat gebeurt voor iedereen, Mijnheer Van Gucht.

De heer gedeputeerde Dauwe

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Je weet dat ik bijzonder bezorgd ben over de toekomst van de site in Baasrode. We zijn in goed gezelschap, mijn voorganger gedeputeerde Verleyen, is vandaag ook aanwezig. Ik zal niet zeggen dat hij al zijn haren verloren heeft door die site, maar dat zal er toch toe bijgedragen hebben want ook in zijn tijd was dat een constant probleem.

Het is inderdaad zo dat op 7 april een aantal – waarschijnlijk jonge – vandalen een aantal ruiten uitgewooid hebben. Dat is niet zo erg, maar de volgende dag was het erger, u heb gelijk. Men heeft dan niet alleen ruiten uitgewooid – dat is erg, Mijnheer de Voorzitter, maar we zijn allemaal jong geweest – maar toen zijn er ramen uitgeduwd, poorten kapotgemaakt en is op het zogenaamde schip Alvi gepoogd om in te breken. Daarbij heeft men er ook schade veroorzaakt. Dat is heel erg, maar gelukkig hebben onze monumentenwachters die jonge snaken gevangen en aan de politie overgedragen. Het mag trouwens onderstreept worden, achtbare leden van de raad, dat wij een monumentenwacht hebben die is uitgebreid met de afdeling Varend Erfgoed. Die afdeling is voor heel Vlaanderen, van het oosten, want er is ook een Limburger bij, tot het westen, dus tot aan de zee kust. Zij hebben hun site in Baasrode. Zij zijn dus niet alleen vlug op het water, maar ook op het land.

Dat werd in de regio tamelijk druk becommentarieerd en zal waarschijnlijk aanstekelijk werken om anderen te weerhouden hetzelfde te doen. Het is inderdaad juist, deze mensen hebben volledig bekend. Wij gaan natuurlijk de nodige procedures doen via de verzekeringsmaatschappij om terug te komen op datgene dat beschadigd werd. Maar u hebt gelijk, het is een heel gevaarlijke site. U zegt dat de site omheind is met een voorlopig hekken en drie poorten. Daar zijn onderaan grote gaten in. Natuurlijk zijn deze poorten mee geklasseerd. En wanneer men zich nog kan bukken, kan men daar vlug onder. Onze diensten voorzien nu om deze af te spannen met een soort plakband, want we mogen ze niet beschadigen. Maar er is tegelijkertijd een dossier ingediend zodat de poorten vernieuwd kunnen worden. De vraag is wat we kunnen doen. Maar u begrijpt het, dat is een site van 2 hectare, dat is heel veel, en het paalt aan meersen en aan de Scheldeoever. Men kan dat toch niet afsluiten zoals de muur in Berlijn met prikkeldraad. Altijd zullen er mensen zijn, wanneer ze van kwade wil zijn of kwajongensstreken uitsteken die het domein zullen betreden. Wij doen ons best om dat af te schermen, maar we zullen nog een beetje moeten wachten tot wanneer wij het licht op groen krijgen. Het is namelijk zo dat wanneer OVAM gedaan heeft met de saneringswerken, we dan definitief de aanbesteding kunnen doen om het terrein af te rasteren zoals het hoort. Men is daar mee bezig, u weet dat want u woont in de buurt. Dat is iets dat in de begroting van 2010 opgenomen wordt.

Dank u.

De heer Verleyen

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik heb de eer en het genoegen gehad om een aantal jaren mee voor die site te mogen zorgen. Ik kan u verzekeren dat het één van de continue aandachtspunten was van onze toenmalige Technische Dienst, de Derde directie, die toen nog bestond. Zij moest om de drie maand de afsluiting van de werf vernieuwen. Maar, men was daar nog niet weg of de sloten waren al geliquideerd. Ofwel hadden andere gebruikers van de werf al een sleutel laten namaken. En u weet, Mijnheer Van Gucht, dat het niet zo eenvoudig is om dat daar af te sluiten. En die Heras-afsluiting staat daar al jaren.

Het probleem is natuurlijk dat er andere gebruikers zijn, met name de vzw waar u niets over zegt. Maar u moet weten dat zij daar toegang hebben. Ze hebben niet alleen toegang tot hun eigendom, het huis van de stad, maar ze zitten ook in het atelier, dat eigendom is van de provincie. Bij mijn eerste bezoek aan de werf, toen ik als kersverse gedeputeerde de Technische Dienst bij mij kreeg, stelden wij vast dat men daar zelfs bootjes aan het lassen was in het atelier. Dus het zijn niet alleen de kinderen die daar de belhamel uithangen, maar de volwassenen waarvan men verwacht dat ze de boswachter zijn, zijn daar soms de stroper. Het zijn zij vaak die mee gezorgd hebben dat die werf toegankelijk was.

Trouwens, ik zal u geen nieuws vertellen dat men in Dendermonde, misschien met kwade bedoelingen, dat weet ik niet, maar het zal toch wel enige grond hebben gehad, het gerucht heeft verspreid dat die werf eigenlijk geklasseerd moest worden om die mannen hun boten daar te laten maken, omdat ze daar een bootje hadden liggen aan de Schelde. Dat zal u niet vreemd zijn. In hoeverre dit klopt, wil ik terzijde laten. Maar dit om u te zeggen dat het eigenlijk vaak de gebruikers zelf zijn van de werf. Want diegenen die de werf integraal willen gaan gebruiken, hebben de toegangen geopend waardoor je uiteraard die mogelijkheden krijgt. Maar de provincie treft daar zeker geen schuld. We hebben daar al jaren een rastering staan, we hebben ze altijd al afgesloten, maar we zijn nog niet weg of ze is opengebroken.

DEBATTEN

De heer voorzitter

We gaan Baasrode beschouwen als een non-ending story. Het komt nog terug. Mijn Engels is zeer ouderwets en ik ken het eigenlijk niet goed, het is eigenlijk een never-ending story.

PUNT 9

MOBILITEIT: GOEDKEURING VAN HET REGLEMENT VOOR DE WEDSTRIJD "WEES EEN BEDENKER VAN ZICHTBAARHEIDSMATERIAAL"

Mevrouw Lafkioui

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik wou toch even tussenkomen om mij allereerst positief uit te spreken over dit punt. Wij steunen dit punt met onze Groen!-fractie volledig. Ik denk dat het voornaamste is dat die wedstrijd uitgeschreven wordt om scholen te stimuleren om meer aan verkeerseducatie te doen, en dan vooral verkeersveiligheid in functie van de zwakke weggebruiker. Wij kunnen dit als Groen!-fractie alleen maar ondersteunen.

Maar ik zou toch wel graag enkele kleine kanttekeningen maken. Ik wil zeker de gedeputeerde niet ontmoedigen door na mijn positieve reactie een negatieve bemerking te geven. Het zijn echt kanttekeningen waar wij ons vragen bij stellen en die we mee willen geven in functie van de uitvoering voor de toekomst.

Ten eerste wil ik het over de timing hebben. Ik heb begrepen dat de wedstrijd en de informatie daaromtrent naar de scholen toe aangekondigd zal worden in mei of begin juni. Ik vermoed ook dat dit naar alle directies van de secundaire scholen doorgestuurd zal worden. Wetende dat het onderwijs nu de rush naar het einde van het schooljaar heeft, worden vele zaken meestal ook wel op de lange baan geschoven. Zaken die prioritair zijn en meer belang hebben, worden eerst behandeld. Ik wil dus voorkomen dat dit blijft liggen tot september of oktober. Als men er dan pas mee begint, is de periode te beperkt want ik denk dat de eerste ontwerpen in november voorgebracht worden. Ik denk dus dat er onvoldoende tijd is om de scholen aan te spreken en voor de scholen om dit te voorzien en hen de kans te geven zich in te schrijven.

Ik zie in het reglement staan dat men de 5 winnende ontwerpen wil belonen met een prijs. Natuurlijk vind ik het goed dat men niet 1 maar 5 ontwerpen beloont. Alleen vraag ik mij af of we wel zoveel inschrijvingen zullen hebben. Ik hoop natuurlijk dat alle scholen daar massaal zullen op inschrijven. Ik stel mij gewoon die vraag. Ik wil vermijden dat we achteraf de keuze echt wel moeten beperken tot datgene dat zich aandient en dat de keuze niet echt gevarieerd genoeg zal zijn.

Een tweede punt, naast timing, is de jury die moet bepalen of het concept al dan niet aangenomen kan worden. Het moet een ontwerp zijn dat later geproduceerd kan worden. 'Massale productie' is misschien wel veel gezegd, maar het moet voor de zwakke weggebruiker toonaangevend zijn en esthetisch ook verantwoord zijn. Ik weet dat er een externe deskundige voor aangesproken zal worden maar het is nog niet bepaald wie dat zou zijn, denk ik. Het is volgens mij wel belangrijk om er oog voor te hebben dat het iemand is die oog voor creativiteit en esthetiek heeft. Als je mensen wil stimuleren om zaken te gebruiken is het wel belangrijk dat het mooi is. Het oog wil ook wat.

Een laatste punt is de prijs. Het is voor de leerlingen een bioscoopticket. De school krijgt een waardebon van 800 EUR voor de aankoop van multimedia. Ik vind het jammer dat de prijs al voor een deel vastligt. Misschien heeft dat te maken met de sponsoring – ik weet niet of er sponsoring aan vasthangt – maar vanuit de participatiegedachte vind ik het belangrijk dat de winnende scholen deels zelf mogen invullen wat zij belangrijk vinden. Op die manier kunnen zij bijvoorbeeld desnoods in het kader van verkeersveiligheid acties ondernemen. Ik weet niet wat ze nog nodig hebben, maar dan zouden ze naargelang de behoeften die er leven op de school of bij de leerlingen zelf kunnen kiezen. Het staat de scholen dan vrij om zelf in te vullen wat ze met die gelden willen doen voor hun school. Dit is het, Mijnheer de Voorzitter.

De heer gedeputeerde Hertog

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik wil de collega alvast bedanken voor de bemoedigende en aanmoedigende woorden.

Wij versturen het specifiek nu omdat dit de periode is dat de meeste scholen hun jaarprogramma's voor het komende schooljaar in gang aan het steken zijn. Ze werken dat nog niet volledig uit, maar toch lijsten zij de krijtlijnen voor het komende schooljaar op. Daarom versturen we het nu, zodanig dat ze voor de vakantie toch al rekening kunnen houden met ons reglement.

Het is inderdaad zo dat elk nieuw reglement zijn kinderziektes heeft en 'the proof of the pudding is in the eating'. Wij weten inderdaad op voorhand ook niet hoeveel inschrijvingen er zullen zijn en hoeveel daarvan kwalitatief zijn. Maar bon, je moet ergens beginnen. Wij hopen natuurlijk dat we uit een hoeveelheid van inzendingen de 5 beste kunnen kiezen. Maar een garantie kan ik daar nu niet over geven. Ik zal daar pas een definitief antwoord op kunnen geven in november.

De externe deskundige is inderdaad nog niet benoemd om de redenen die de collega daarnet heeft aangehaald. We willen iemand hebben die rekening houdt met creativiteit, maar ook met de haalbaarheid om het uit te werken en het op de markt te brengen. We zijn dus nog aan het nadenken over wie het best zo een externe deskundige zou kunnen zijn.

Ten slotte had u het ook nog over de prijs. We hebben specifiek gekozen voor multimediamateriaal omdat dit nu net iets is wat elke school kan gebruiken en waar een zeer grote keuzevrijheid in bestaat. Dat kan gaan van multimediamateriaal voor verkeerslessen, maar dat kunnen ook totaal andere pakketten zijn. Wij denken dat we daarmee een prijs hebben gekozen waar de scholen ook zelf nog een brede keuze in kunnen maken.

Stemming

PUNT 10**VOORSTEL VAN MARC JORIS OVER DE CONTACTEN TUSSEN DE DEPUTATIE EN DE MEDIA****De heer Joris**

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

U herinnert zich nog, enkele weken geleden, de bespreking van het nieuwe logo tijdens de provincieraad van april. Ik ga de discussie daarover niet herhalen want we hebben daarover gestemd. Dat is wat mij betreft afgehandeld. Ik was daar zeer ongelukkig over, zoals over het afschaffen van alle oude en traditionele dingen, want daar ben ik altijd ongelukkig over. Maar soit, het is dat niet wat het onderwerp is van dit voorstel tot raadsbesluit.

DEBATTEN

Mijn voorstel gaat over het pijnlijke feit dat de deputatie dat al met veel fanfare in de media bekend maakte vooraleer we daarover gestemd hadden. De eerste gedeputeerde heeft terecht gezegd dat het onder embargo is gebeurd. Als het weggestemd zou worden, dan zou de pers daar niets van brengen. Maar sta me toe van te zeggen dat dit eigenlijk een doekje voor het bloeden is. Als zoiets zou gebeuren, eerst bazuinen, trommels, vlaggen en dan zouden ze het weggestemd hebben, dan heb je pas een imagoprobleem. Dat is gewoon niet verstandig. Dat is de wagen voor de paarden spannen. Dat doet denken aan die heel pijnlijke episode van één van de beroemde en grootste Amerikaanse kranten die in het begin van de 20ste eeuw voorgoed verdwenen is omdat ze de primeur wou hebben van de eerste trans-Atlantische vlucht. Het gaat niet over die van Lindbergh, de eerste vlucht met een vliegtuig met één piloot, maar over de eerste vlucht waar een vliegtuig met twee piloten probeerde van Ierland naar de Verenigde Staten te vliegen. De piloten konden elkaar afwisselen zodat ze niet in slaap zouden vallen. Alle kranten stonden klaar om die triomfantelijke overtocht te verslaan. De mensen stonden aan de kust met verrekijkers te wachten. En plots zijn ze daar, ze zien ze over de kust vliegen en de hoofdredacteur van die krant in kwestie zegt tegen de jongste journalist: "Het duurt nog een uur voor ze landen op het vliegveld. Schrijf jij het stuk al, en beschrijf maar hoe de gouverneur van de staat aankomt en dat er majorettes zijn en de fanfare en de hoogwaardigheidsbekleders en het applaus en de jachtvliegtuigen die ze zullen escorteren voor ze landen enzoverder". Hij schrijft dat stuk, dat wordt in de krant gepubliceerd en ze hebben de primeur. Maar ze zijn één ding vergeten, het noodlot. Die twee piloten zijn wel veilig over de Noordelijke Atlantische Oceaan geraakt, door sneeuwstormen, hagel en mist, maar twee kilometer voor het vliegveld waar ze moesten landen, duiken ze, om tot nog toe altijd onopgehelderde redenen, recht de grond in. En het was geen feest, het was een begrafenis.

Wacht om iets te verkondigen voor het zover is. Trek daar een les uit. Stel u voor dat er een aantal leden van de meerderheid in een onverwachte vlaag van onafhankelijkheid hadden gezegd: "Hela, onze provinciale leeuw, we willen die houden". Stel u voor dat de leden van de meerderheid hadden gezegd: "Goed, een nieuw logo allemaal goed en wel, maar dat kost toch te veel". U zal misschien zeggen dat dit niet realistisch is omdat ze toch altijd doen wat jullie zeggen, maar stel u voor dat ze ziek waren geworden. Voedselvergiftigingen, dat komt voor. Je eet allemaal van hetzelfde schoteltje en de helft wordt ziek, dan is er geen stemming. Of mijn collega hier rekt het te lang, blijft maar tussenkomen, en de burgemeesters gaan weg en de raad loopt leeg en je bent niet meer in aantal om te stemmen. Dan sla je een mooi figuur. En dan nog los van het feit dat je uzelf daardoor belachelijk maakt. Wat je hier doet, hoort niet. Dat strookt niet met de waardigheid en met het respect dat je voor de raad moet hebben. Dat vind ik nog erger dan het relatief kleine risico dat het allemaal in het honderd loopt. Er zit een element van arrogantie in, waarmee de deputatie zegt: "Deze raad is niet echt een klein parlementje, dat is alleen maar een stemmachine waarbij de leden van de meerderheid op bevel op een knopje drukken, en de debatten hier zijn allemaal voor de show, en de stemmingen zijn maar schone schijn, het is allemaal niet echt".

Laat ons minstens nog de illusie dat het een beetje echt is. Laat ons minstens de illusie dat we er nog over kunnen debatteren. Maar stel ons niet voor voldongen feiten. En dat is niet alleen met dat logo gebeurd, dat is bijvoorbeeld met elke begroting hetzelfde. Wij voeren de beste, ernstigste en de meest diepgaande debatten over de begroting van alle provincies. En ik vind dat geen schande, al verveel ik mij soms ook eens voor de zoveelste keer, maar zo hoort het. Zo zou het overal moeten zijn. Maar je ontnemt dat zijn democratische diepgang en democratische waardigheid door het allemaal op voorhand te doen en te doen alsof het goedgekeurd gaat worden. En natuurlijk zal het goedgekeurd worden, maar je mag daar niet op vooruit lopen.

Ik maak hier de vergelijking met het overspel van de vrouw in de vroegere, oude Belgische wetgeving. Dat was een automatische grond tot echtscheiding, het overspel van de man niet. Zolang die man een maîtresse had buitenshuis, dat mocht, dat was geen...

De heer voorzitter

Mijnheer Joris, wat is de relatie met onze deputatie? Rond af als je wilt.

De heer Joris

Als hij die vrouw in zijn huis binnen bracht, was dat een grove belediging van de echtgenote, dat was wel een scheidingsgrond. En nu kom ik tot het punt dat ik wil maken, we weten dat de meerderheid dat zal goedkeuren, en dat mag, maar je moet er ons niet met onze neus inwrijven dat het allemaal maar voor de schijn is en dat niemand dat dossier echt bekeken heeft en dat het alleen maar een stemmachine is. Laat tenminste nog de hoop open dat het kan veranderen. Het is een verkeerde situatie, die automatische meerderheden. Bestendig een verkeerde situatie niet want dat is de deputatie hier aan het doen door te veel dingen al op voorhand te verkopen vooraleer het vel van de beer geschoten is. Hij zal wel geschoten worden, maar toch hoor je dat niet te doen. En vandaar mijn raadsbesluit, heel simpel eigenlijk.

"De raad vraagt de deputatie geen begrotingen, campagnes, actieplannen, subsidiereglementen, projecten of andere initiatieven in de ruimste betekenis van het woord, aan de media voor te stellen vooraleer deze in de raad zijn besproken en goedgekeurd. Deze opsomming is niet limitatief. Afwijkingen zijn alleen mogelijk in noodgevallen die hoogdringendheid vereisen."

Bij de laatste zin denk ik met één hersenhelftje aan de taken van de gouverneur. Ik denk dan aan eventuele problemen in verband met de brandweer, veiligheid en noodsituaties, zodat we onszelf niet klem zetten.

Als je de burgerbescherming mee moet mobiliseren en de provincie moet daar een rol in spelen en dat uitbazuinen via de media: "Alstublieft, doe dat!" Daarna zullen we dat allemaal goedkeuren. Het is niet mijn bedoeling hier stokken in de wielen te steken, maar volg voor de normale projecten de normale volgorde. Een aanzoek, een verloving, een huwelijk. Een debat, een stemming en dan een mededeling in de media.

Ik dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel, Mijnheer Joris. Ik moet zeggen dat uw tekening van het probleem niet zover van de waarheid lag tijdens de stemming vorige keer. En ten tweede, het omgekeerde, we zouden ook verbaasd staan mocht het Vlaams Belang met 15 mensen dat symbool wel goedgekeurd hebben, dat is ook mogelijk. Er zijn geen twee kanten aan. Dat is ook mogelijk.

De heer Liebaut

Mijnheer de Voorzitter,

Het zou kunnen dat de deputatie hier een dagelijkse zonde gepleegd heeft. Dat is een mogelijkheid. Maar wie zonder zonde is, werpe de eerste steen. Dat is een zeer oude wijsheid. Ik herinner mij nog dat leden van de fractie van het Vlaams Belang voor de zitting ook naar de pers zijn gestapt om aan te kondigen hoe hun stemhouding zou zijn of om verklaringen af te leggen omtrent de raadszitting. Het is zelfs zo geweest dat in deze raad daaromtrent nog een incident geweest is, juist omwille van het feit dat minstens één lid van het Vlaams Belang die houding heeft aangenomen, dus de pers heeft ingelicht omtrent de activiteiten van de raad tenminste van de fractie, nog voor de raadszitting. Wie zonder zonde is, werpe de eerste steen.

DEBATTEN

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik ben een beetje verwonderd van die tussenkomst. Het behoort toch tot de normale geplogenheden in deze democratie? Het is niet alleen zo in deze provincieraad, maar ook in gemeenteraden en in de 7 parlementen die dit land rijk is, dat men zijn standpunten kenbaar maakt en dat men aan de geschreven en de audiovisuele pers zegt hoe men denkt over een dossier, waarom men een punt aan de agenda plaatst vanuit het beleid en hoe de stemhouding zal zijn zowel van meerderheid als van oppositie. Ik weet niet waarom dat allemaal niet meer zou mogen gebeuren. Wij zijn hier niet in de voormalige USSR, de Unie der Socialistische Sovjet Republieken, waar de CP, de Communistische Partij, bepaalde wanneer welke waarheid in de Pravda verscheen. In zo een systeem leven wij niet. Dat is zelfs geen dagelijkse zonde, Mijnheer Liebaut. Dagelijkse zonden moet je niet biechten, alleen doodzonden moet je biechten. Maar het is zelfs geen dagelijkse zonde zoals ik zei, want het behoort tot de normale praktijken, inherent aan de democratische besluitvorming, dat men tekst en uitleg geeft op zoveel mogelijk plaatsen over waarom een voorstel wordt geformuleerd, hoe het eruit ziet, wat de consequenties zijn en hoe men daarover denkt, vanuit de meerderheid en vanuit de minderheid.

Maar laat mij vooral beginnen met te stellen dat het voorstel van collega Joris 'kaduk' is. Inderdaad, bij een besluit van de provincieraad vraagt men niets aan de deputatie, men legt iets op. Men zegt: "Zo moet je het doen". In elk geval, de deputatie stelt voor, wees gerust, het voorstel te verwerpen. En indien er zich een noodlot voorgedaan zou hebben, voedselvergiftigingen of ander onheil, dan is het in diezelfde spelregels maar normaal dat de pers waarmee men een embargo afspreekt zich aan de spelregels houdt. Want het embargo gold tot na de stemming in de provincieraad. Dus indien er niet gestemd werd, dan was de afspraak met de pers dat men daar niet over zou schrijven noch over berichten. Tot nu toe heb ik nog nooit meegemaakt – en ik draai hier al mee sinds 1981 – dat de pers zich niet aan die embargoafspraken hield. Dat is evident, daarom maakt men ze.

En ten gronde, we willen dus heel duidelijk zeggen en heel duidelijk stellen dat het niet de bedoeling van deze deputatie is, nu niet en nooit, om ook maar enige vorm van censuur in te voeren. En dat houdt juist het zogenaamde voorstel van de heer Joris van het Vlaams Belang in. Het staat onzes inziens elke partij, elk raadslid en ook de deputatie vrij om voorstellen en initiatieven in de ruimste betekenis van het woord aan de media voor te stellen op het moment dat zij dat opportuun achten. De heer Joris moet niet zo hoog van de toren blazen. Hij moet niet hel en verdoemenis spreken over iets van niets.

Het weze heel duidelijk dat de deputatie in deze voor die voorstelling zelfs geen toestemming moest vragen aan de provincieraad. Wij moesten zelfs geen goedkeuring of toestemming vragen over dat logo. Dus we gaan de redenering omkeren. Wij zijn eigenlijk veel opener en democratischer dan jij laat uitschijnen, Mijnheer. Inderdaad, het college van burgemeester en schepenen van de stad Gent heeft zich goed geïnformeerd. Zij heeft dat ook niet gedaan bij de invoering van het nieuwe logo van de stad Gent. Zij heeft het voorstel wel toegelicht in de commissie. Een toelichting die verstrekt werd door de administratie en door het begeleidend bureau. Dat is trouwens bij ons ook gebeurd. Het college nam de beslissing en heeft dat correcteithalve publiek meegedeeld aan de gemeenteraad. En dat is heel normaal, heel correct. Wij hebben zelf even geaarzeld, ik heb daar wat men noemt ampel overleg over gepleegd met onze dienst Communicatie, maar uiteindelijk vond ik dat toch zo een belangrijk gegeven. Je mag niet alleen dat logo zien. Je moet dat logo zien als de start van een regiomarketingcampagne. Dat heb ik hier ook met zoveel woorden uitgelegd. Het is niet alleen maar het vervangen van 67 andere logo's, waarvan ik weet dat mijnheer Veys zijn zoon dat nog beter kan. En er is hier nog een dame in de raad wiens zoon ook bijzonder getalenteerd is en die dat beter kan. Maar wij vonden de start van die regiomarketingcampagne zo belangrijk dat we dat eigenlijk moesten consacreran in een vraag aan deze provincieraad, als een soort bewustmakingselement, een politieke kick-off. Hoe kan je 84 provincieraadsleden, die geacht worden de ambassadeurs van hun provincie te zijn, daar zo nauw en zo dicht mogelijk bij betrekken? Wel, door ze er over te laten stemmen. Vandaar dat wij gezegd hebben dat we dat voorstel van de deputatie laten formaliseren door een raadsbesluit.

Het voorstel van de deputatie werd toegelicht in de commissie, meer dan één week voor de provincieraad, namelijk in de zitting van de eerste commissie van 21 april. U hebt daar een uitgebreide verslaggeving over ontvangen, voor zover iemand de vergadering niet had kunnen bijwonen. Uiteindelijk is dat behandeld in de provincieraad van 29 april.

En de deputatie heeft inderdaad een half uur voor de aanvang van de raad de pers ingelicht over een voorstel dat niet uit de lucht kwam vallen, maar dat reeds weken in de lucht hing. Het was besproken in de deputatie en de commissie. We mochten en moesten er redelijkerwijs van uitgaan dat de meerderheid dat zou goedkeuren, nogal evident. Anders zou men inderdaad nogal een figuur slaan, zoals u terecht opmerkte.

En we blijven erbij, men kon zich wel de vraag stellen of er wel een formele beslissing van de raad nodig was. Want het gaat hier niet over het wapen, niet over de vlag, maar over een logo als onderdeel van een regiomarketingcampagne. En dat is een aangelegenheid die – als je het mij vraagt – het dagelijkse bestuur niet overschrijdt. De ene zal het daarmee eens zijn, de andere niet. Maar om elke discussie uit te sluiten en om de redenen die ik daarnet gezegd heb, hebben we het formeel aan de raad voorgelegd.

En dan, het gaat over een half uur voor de raad en niet tijdens de raad. Het gebeurt zo vaak dat leden van de meerderheid maar vooral leden van de oppositie tijdens de raad hun briefing geven aan de pers. Dat is soms storend voor de werkzaamheden van deze raad. Wij hebben geopteerd om dat een half uur voor de raad te doen, onder embargoformule, een gebruikelijke formule. Vraag het aan uw mediaspecialisten, je hebt er ook in uw partij. Dat is een gebruikelijke formule, een half uur voor de raad. Ik had ook kunnen buitengaan tijdens de raad, na de stemming. Maar vermoedelijk is dat meer hinderlijk dan dat we het een half uur voor de raad doen. Voor iedereen die professioneel met de pers omgaat is een half uur voor de raad met een duidelijk embargo een gebruikelijke werkwijze. Dat wordt ook door de oppositie gehanteerd, en terecht. Ik heb daar geen moeite mee.

Het was iets anders geweest indien dat logo in het lang en het breed de dag van de zitting zelf of de dag voordien in de pers had gestaan. Wij hebben daar geen lekken over georganiseerd. Ook dat is een praktijk die we soms zien. Maar dat hebben we niet gedaan. Dat had pas van onfatsoen voor deze raad getuigd. Maar nu heeft de deputatie correct en met respect voor iedereen gehandeld, ook voor de pers, die haar werk in goede omstandigheden moet kunnen doen, en niet holderdebolder. Een verslag over een nieuw logo vraagt ook voor de geschreven pers enige technische uitleg en duiding. Het is een normale werkwijze die bij vele besturen, organisaties en ook bij de meeste – om niet te zeggen alle – politieke partijen toegepast wordt.

Het voorstel, dat ik nog altijd als een kaduk voorstel beschouw, komt eigenlijk neer op een eenzijdige zinloze zelfbinding van de deputatie. Ik zal de collega niet kunnen overtuigen, hij is nogal halsstarrig in zijn denken. Hij vraagt ons dat wij ons eenzijdig zouden laten onderwerpen in een beperking in onze contacten met de pers. Kan u zich dat voorstellen? Een eenzijdige zinloze zelfbinding van de deputatie. Het voorstel zegt trouwens niets over de manier van werken bij de oppositie en hun eigen aanpak. En zelfs al zou er hier beslist worden dat een dergelijke maatregel niet alleen voor de deputatie, maar voor alle raadsleden geldt, dan nog staan we met het probleem dat je dat quasi niet kan controleren of sanctioneren en er dus meestal een gebrek aan bewijs zou zijn. Dat is dus zinloze regelgeving. Maar dus ook om al die redenen, denkt de deputatie en ikzelf, moet dat voorstel verworpen worden.

Wat ons betreft, ik spreek namens de deputatie, kan iedereen met alle mogelijke en onmogelijke voorstellen naar de media gaan. Wij willen noch de werking van de oppositie, noch die van de meerderheid in deze raad beknotten. Namens de deputatie stel ik dan ook met klem en met volle overtuiging voor om dat voorstel te verwerpen.

De heer voorzitter

Ik acht het debat uitgeput, maar ik zal ten laatste mijnheer Joris nog eens het woord geven. Het is allemaal reeds gezegd door u en mijnheer Vercamer, maar ik geef u een tweede keer het woord.

DEBATTEN

De heer Joris

De gedeputeerde doet alsof ik hier een soort censuur wil invoeren. Ik zou alleen willen dat het in plaats van een half uur voor de raad een half uur na de raad was. En de vergelijking met wat partijen of individuele verkozenen doen, gaat hier niet op. Het is de normaalste zaak dat een bepaalde partij onderling afspreekt en naar de pers gaat en op voorhand zegt: " Wij gaan in deze raad dat standpunt innemen". Daar ging het niet over. Het ging niet over een project of iets van een partij of een fractie, het ging over een project van heel de deputatie waarover heel de raad moeten kunnen debatteren en stemmen. En vanuit democratisch oogpunt is het niet behoorlijk om dat zonder overleg op voorhand te verkondigen, wetend dat je toch gaat winnen. Een groot deel van de verdediging berust op het heel slechte argument dat het altijd zo gedaan wordt en dat de anderen het ook doen. Ja, dat is misschien best mogelijk, maar soms zijn er slechte gewoonten waar je op een bepaald moment mee moet durven breken, en dat was de bedoeling van mijn voorstel tot raadsbesluit hier.

De heer voorzitter

Houdt u uw voorstel aan, Mijnheer Joris? Een laatste repliek van mijnheer Vercamer.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter,
Mijnheer Joris maakt de volgende fout. Je moet lezen wat er geschreven staat en niet wat je wilt lezen. Het voorstel van mijnheer Joris zegt: "Vraagt de deputatie geen begrotingen, campagnes, actieplannen, subsidiereglementen, projecten of andere initiatieven in de ruimste betekenis van het woord, aan de media voor te stellen vooralleer deze in de raad zijn besproken of goedgekeurd." Met andere woorden, de deputatie wordt monddood gemaakt en mag niet meer communiceren over haar eigen voorstellen.

Stemming

PUNT 11

INTERPELLATIE VAN TANGUY VEYS OVER DE BELEIDSFOLDERS 2009 VAN DE GEDEPUTEERDEN

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Wij hebben het geluk om een deputatie te hebben die graag communiceert. Ze communiceert volgens sommigen wat te vroeg, volgens anderen wat te veel en volgens zichzelf communiceert ze waarschijnlijk te weinig. Voor elk wat wils.

In haar enthousiasme om met de burger, de pers, de kiezer, de achterban, de Oost-Vlaming en bepaalde doelgroepen te communiceren, vond de deputatie het nodig om een speciale folder uit te brengen waarin zij hun eigen beleid in de verf zetten. Op zich is daar niets vreemd aan. Dat moet kunnen. Er zijn nog bestuursorganen die het belangrijk vinden dat zij kunnen communiceren met de burger of voornoemde doelgroepen. In juni vorig jaar kwam de gedeputeerde voor communicatie, Mijnheer Vercamer, met het lumineuze idee om een folder uit te brengen per gedeputeerde. Iedereen was direct laaiend enthousiast want ieder zag zichzelf in een grote vierkleurenfolder in alle bussen van Oost-Vlaanderen belanden. In ieder geval staat letterlijk in het verslag aan de deputatie: "Op vraag van, en na overleg met de gedeputeerde." Het is dus duidelijk van wie het initiatief kwam.

Men heeft zich gespiegeld aan initiatieven uit de andere provincies. Men verwees onder meer naar een informatiebox die daaromtrent werd uitgegeven door de provincie Limburg. Daar staat onder andere een speech in van de gouverneur en een overzicht van de cijfers. Men zei: "We gaan dat ook doen in Oost-Vlaanderen." En gedeputeerde Vercamer kennende, het moest wel iets soberder zijn, het mocht niet te veel geld kosten. De bedoeling was, en dat staat ook zo letterlijk in die nota: "De inwoners en burgers het beleid van het komende jaar toelichten, het bestuur profileren als dynamisch en modern, en een gezicht geven aan het beleid." Tot daar is er geen vuiltje aan de lucht. Ik heb trouwens tijdens de bespreking van het budget 2009 opgemerkt dat de deputatie via een folder zichzelf in de kijker stelde, maar dat er nog altijd een inspanning mocht gebeuren om de provincieraad ook wat meer kenbaar te maken.

Tot daar was er dus geen vuiltje aan de lucht. Tot ik natuurlijk de folders in kwestie in handen kreeg. Uiteindelijk gaat het over sobere folders, kleine ploofolders. Ik heb al veel luxueuzere uitgaven gezien zoals velouren boekjes met landdruk waarbij men een soort imagocampagne deed. Dat was van de hand van uw vorige collega die communicatie onder haar bevoegdheid had. Het is in ieder geval al wat soberder. In de nota deputatie had men zelfs berekend wat dit ging kosten. Men rekende ongeveer 400 exemplaren per gedeputeerde. Dat zou voor alle gedeputeerden samen komen op 2 400 folders en dit zou ongeveer 1 000 EUR kosten. Dit is toch voldoende als je het bedrag en het aantal folders bekijkt.

Iedere gedeputeerde heeft op de folder zowat zijn eigen kleur. Gedeputeerde De Buck heeft bijvoorbeeld een mooie blauwe. Mijnheer Couckuyt op de fiets, dat is wel een beetje grauw en grijs. Verder hebben we Jozef Dauwe met eindelijk eens wat natuur. Blijkbaar heeft hij toch af en toe oog voor natuur. Dan, Peter Hertog iets closer. Vervolgens de gedeputeerde voor Sport met op de achtergrond het gebouw van de Dienst Sport. En tot slagen zagen we Sander Vercamer met de natuur mooi op de achtergrond.

Ik dacht: "Dit zijn ze dan, die mooie folders." Tot mijn aandacht werd getrokken door één bewuste folder. Zowel de tekstinhoud, opmaak, druk en verspreiding van deze folder liggen volledig ten laste van de provincie Oost-Vlaanderen. Het is wel zeer opvallend dat één bepaalde gedeputeerde, de enige blijkbaar, in zijn folder, gericht aan de Oost-Vlaamse burger, het volgende opsomt:

U kan naar één van volgende spreekuren komen:

- Heusden: elke eerste zaterdag in het lokaal CM, Tramstraat 51. Ik geef het adres mee voor de geïnteresseerde collega's van VLD of Sp.a.
- Lochristi: elke derde zaterdag om 9 uur in lokaal CM, Dorp-West.
- Destelbergen: elke derde zaterdag om 10.30 uur in lokaal ACV-CM.
- Oosterzele, ook deze mensen vergeet hij niet: elke vierde maandag in lokaal ACV-CM, Dorp 29.

Het valt toch op dat een gedeputeerde in zo'n folder, volledig in beheer en na beslissing van de deputatie, een beetje reclame gaat maken voor zijn dienstbetoon die hij als politicus voor de CD&V organiseert. Als men daar geen graten in ziet, stel ik voor dat we morgen eens een rondvraag doen bij de andere collega's van de provincieraad. Er zijn een aantal burgemeesters die ook dienstbetoon doen. Dat kan dan ook worden opgenomen in de provinciale publicaties, zodanig dat elke politicus als het ware de mogelijkheid heeft om zijn dienstbetoon op kosten van de provincie via de kanalen kenbaar te maken.

Want daar gaat het uiteindelijk over, het gaat hier niet over een beleidsdaad van de gedeputeerde. Ik heb nergens een beslissing deputatie teruggevonden waarin staat dat ze aan gedeputeerde Vercamer de opdracht geven om in die bepaalde gebouwen op die dag de Oost-Vlaming te woord te staan. Een soort ombudsdienst, dat mag eigenlijk niet meer volgens de deontologische code, maar informatie verstrekken wel. Er is daar geen enkele beslissing van terug te vinden, maar toch vindt hij als enige gedeputeerde het nodig om daar mee te pronken. Ik heb daar zeer ernstige deontologische bezwaren tegen. Ik vind dat dit niet kan. Ik vind niet dat je dergelijke middelen van de provincie kunt misbruiken voor uw eigen partijpolitieke activiteiten. Je kan misschien zeggen dat iedereen mag langskomen en dat ik ook mag komen. Wel, ik stel voor dat ik eens iemand stuur naar uw dienstbetoon over een vergunning op het vlak van ruimtelijke ordening, iemand die ondertussen uit de vakbond is gegooid bij het ACV. Die gaat nogal graag gaan naar de lokalen van het ACV. Door de 'kleur' van de gebouwen is het maar al te duidelijk dat het hier niet gaat over de provincie Oost-Vlaanderen. Ik stel voor dat u mij eens een lijstje geeft van het aantal activiteiten die de provincie Oost-Vlaanderen organiseert in de lokalen van de CM en het ACV. Er zijn er geen, behalve die van u, uw politiek dienstbetoon als CD&V-mandataris.

Vandaar mijn vragen en ook voorliggend raadsbesluit. Ik ga mij eerst beperken tot de vragen die ik daaromtrent wens te stellen.

DEBATTEN

Hoeveel van deze folders zijn er al opgemaakt? U mag ze mij allemaal geven, u moet zich zeker niet beperken tot uzelf. Aan hoeveel versies zitten we al? Want ik vermoed dat het dienstbetoon wel eens van uur verandert, naargelang de seizoenen. Hoeveel exemplaren zijn er van gedrukt? Hoeveel zijn er nog in stock? Hoeveel zijn er al verspreid? Hoe worden die verspreid? Wat is daar de kostprijs van? Want ik wil wel eens weten wat zo'n dienstbetoon kost voor ik zelf misschien met een folder rond dienstbetoon begin. In welke mate, en dat is een vraag aan de deputatie, komt het vermelden van zitdagen van gedeputeerde Vercamer als politiek mandataris voor de CD&V overeen met bovenvermelde doelstelling van de deputatie? En ik herhaal de doelstelling: "Inwoners en burgers het beleid voor het komende jaar toelichten. Het bestuur profileren als dynamisch en modern. En een gezicht geven aan het beleid." Dienstbetoon is inderdaad zeer modern, en ze geven een gezicht aan het CD&V-beleid. Verder wens ik te vernemen in welke mate de deputatie van oordeel is dat het promoten van zitdagen van een CD&V-politicus de taak is van het provinciebestuur. In welke mate vindt de deputatie het deontologisch verantwoord dat dergelijke activiteiten, als die dan toch namens de provincie Oost-Vlaanderen plaatsvinden, plaatsvinden in gebouwen met een duidelijke politieke stempel, meerbepaald gebouwen van de Christelijke Mutualiteit en van het Algemeen Christelijk Vakverbond? Tot slot, wat is de motivatie voor het feit dat gedeputeerde Vercamer deze zitdagen vermeldt in zijn folder?
Dank u.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter,

Als ik collega Veys zo bezig hoor, dan denk ik aan De Torquemada, één van de grootinquisiteuren van de inquisitie. Maar goed, we weten naar welke tijden we gaan met hem aan het roer. Je moet u eens voorstellen hoe hij dat hier allemaal formuleert.

Kijk, Mijnheer Veys, zolang er mensen komen naar mijn spreekuren, zal ik spreekuren houden. En ik zal die houden in de plaatsen waar ik het nuttig vind. Maar het is interessant om te vernemen van u dat ik dat volgens u voortaan ook tijdens het weekend en op de momenten die mij passen in publieke gebouwen kan doen. Voor mij niet gelaten. De gouverneur heeft zijn ontmoetingsdagen in het provinciehuis. Ik doe dat niet. Ik doe dat buiten de uren, als de mensen dat gemakkelijk kunnen bereiken.

En je moet hier het ACV en de CM niet bijsleuren. Er zijn trouwens al meerdere mensen van uw strekking, zelfs fractiegenoten van u, naar mijn spreekuur gekomen. Ze zijn daar welkom, nog altijd. Ik vraag trouwens nooit aan iemand wie hij of zij is en van welke partij ze zijn. Soms durf ik eens vragen, als het over een arbeidsongeval gaat of een arbeidsrechtelijk geschil of een sociaal zekerheidsgeval, of ze gesyndiceerd of gemutualiseerd zijn. En dan stuur ik ze door naar hun vakbond of mutualiteit, welke dat ook mag zijn. Omdat zij voor die materies dan gratis juridische bijstand krijgen en dat ze die daar veel beter kunnen krijgen dan van mij. Dat is de realiteit. Dus ik ga mij door u niet laten commanderen noch laten opjagen voor wat dit betreft.

Ten tweede zijn er uw concrete vragen. Daarna kom ik op de grond van de zaken wat uitgebreider terug, want het is nogal principieel belangrijk. We moeten weten waar we staan. Je moet weten naar welke politieke ordening deze meneer en die fractie naar toe wil gaan, want hij is fractieleider en spreekt dus namens zijn fractie.

Er zijn ingevolge een nota deputatie de dato 23 juni, voorgekomen op de deputatie van 26 juni, inderdaad 6 keer 600 exemplaren gedrukt. Dat moest buitenshuis gebeuren want er was niet veel tijd. Dat heeft 1 151,15 EUR gekost. Er zijn ondertussen extra exemplaren bijgekomen en dat heeft 439,9 EUR gekost. In totaal is dat 1 591,05 EUR. Persoonlijk denk ik dat dit goedkoper kan, want ik heb een gelijkaardige brochure uitgegeven samen met mijn broer op veel meer exemplaren. Wij hebben dat hier niet laten drukken want dat had een andere doelstelling. We hebben dat zelf betaald, maar verhoudingsgewijze was dat een stuk goedkoper. Het was ook iets eenvoudiger, het is allemaal een kwestie van hoe je het opmaakt.

Maar in tegenstelling tot wat de interpellant ons probeert voor te houden, is het niet meer dan normaal dat verkozenen, waaronder een deputatie en gedeputeerden, aan de bevolking kenbaar maken waarmee zij bezig zijn. Communiceren met de bevolking is inderdaad een opgave voor een bestuur en voor een beleid. Het vermelden van spreekuren is niet onderworpen aan wettelijke regels en behoort tot de appreciatiebevoegdheid van de mandataris. Want u doet hier andermaal aan sfeerschepping, Mijnheer Veys, zonder dat u daar ook maar enige rechtsgrond voor hebt. En ik weet hoe u daar later over communiceert in uw eigen partijtidschriften. Dan haal je daar stukjes uit uw tussenkomsten, en dat is juist, je hebt dat gezegd, maar dat wordt nergens gekaderd en je geeft nergens de repliek en het antwoord weer omdat u ook weet dat wij ons daar niet meer mee bezig houden om een recht van antwoord te vragen. Als ik deze tussenkomst opnieuw zag verschijnen, heb ik mij de bedenking gemaakt dat ik eigenlijk bij dergelijke interpellaties en voorstellen, de fase van de kwaadheid, de ingehouden woede reeds voorbij ben. Ik word gewoon moe en een beetje moedeloos van de manier waarop jij dat hier doet en onze tijd afneemt, soms met onnozelheden of dingen die niets te zien hebben met het provinciaal beleid en die je te pas en te onpas naar voor brengt. En men laat u altijd maar doen. U misbruikt echt vaak de democratie, waarde heer. Maar het is uw recht zolang ze u dat toelaten. Ik vrees echter voor de tijd dat je hier met 43 bent.

Applaus meerderheid

Goed, dus dergelijke vermelding is niet onderworpen aan wettelijke regels en behoort tot de appreciatiebevoegdheid van de mandataris. Deze kan ervoor kiezen om aan de burger via die kanalen te communiceren dewelke hij of zij beschikbaar acht. In mijn geval: spreekuren, zitdagen. Als verkozen mandataris wil men aanspreekbaar zijn voor burgers, ook voor de provinciale beleidsmateries waarvoor men bevoegd is. Ook gouverneurs en zelfs zonechefs in politiezones kunnen spreekuren of ontmoetingsdagen houden. En dat gebeurt. In de politiezone Het Land van Rode, houdt de zonechef spreekuren. In de provincie Oost-Vlaanderen houdt de gouverneur ontmoetingsdagen. Dat wordt gecommuniceerd, gedrukt, verspreid huis aan huis of op websites geplaatst.

In deze provincie zijn we trouwens zeer bescheiden. Sommige provincies hebben een totaal andere traditie in deze. Bijvoorbeeld de provincie Limburg. Kijk, dit is de fameuze box. Wat zit er in? De legislatuurnota, de beleidsnota's per gedeputeerde, de speechen van de gouverneur en nog eens in het kort het ontwerpbudget.

Wel, hoe is die nota tot stand gekomen in de deputatie en waarom wordt er naar mij verwezen? Men was op een bepaald moment op de communicatiedienst van plan om zoiets te doen. En ik heb mij daar tegen verzet want ik ben daar niet voor. Ook sommige van mijn collega's waren daar niet voor. Ik heb gezegd dat ze niet moeten overdrijven. Hij zit hier naast mij, en zei toen dat de Limburg-box mooi en esthetisch is, dat het aanspreekt, en dat het goed is voor vormgevers die zich daar eens in kunnen laten gaan. Ik heb gezegd: "Nee, zo zitten wij hier niet in elkaar". Wij proberen bescheiden te zijn. Kijk, dit is de beleidsverklaring zoals ze uitgegeven wordt, zeer eenvoudig. In deze provincie hebben we een heel andere traditie. Onze beleidsverklaring wordt op een eenvoudige en bescheiden manier gepubliceerd. Ook onze beleidstoelichting wordt op een eenvoudige manier getoond. Dat is het vroegere folioformaat. Ik weet niet of u zich deze tijd nog herinnert. Nee, je bent nog vrij jong. In mijn tijd werd er nog op folioformaat getikt. Dat is het folioformaat, recto verso, tabernakelvorm. Niet op een drieluik, maar technisch is dat een tabernakelvorm. Dat is 20,7 cm op 20,9 cm, gevouwen in tabernakelvorm.

DEBATTEN

En ik weet niet, Collega, waar u deze afbeelding haalt. Die is bij mijn weten niet gedrukt. Ik ken die niet. Dat is een kwestie van sfeerschepping. Er zijn daar specialisten in geweest vóór '45. Kijk, dat is hetgeen gedrukt is en verspreid is. Hij heeft het daarnet juist getoond. Maar dit zat bij bladzijde 3 bij zijn toelichting. Dat is toch niet hetzelfde? Of vergis ik mij nu? Het is noch naar lettertype, noch naar grootte, noch naar opmaak hetzelfde. Maar het geeft wel een heel andere indruk. "Azuu een blafte van een blad jong. Met die uren daar allemaal op, en de lokalen, en zelfs de CM en het ACV." Enfin, dat zijn dan andere publicaties.

Want deze raad, ik heb soms de indruk dat ze de deputatie niet graag ziet. Als de gouverneur gedaan heeft met speechen dan beveelt men de publicatie van de speech. En dat is het dan, met schone kleurenfoto's. Ik vind dat een mooie publicatie. Het is trouwens nog lezerswaardig ook. En ik vergelijk dat dan met die 6 foldertjes. Met wat zijn we bezig? En dan geeft men de indruk dat die gedeputeerden nogal deugnieten zijn hoor. "Je zou ze eens moeten bezig zien op kosten van de gemeenschap. En er is dan nog een onnozelaar bij, die eerste gedeputeerde, die zet daar nog zijn spreekuren op. Je moet eens zien wat die durft doen."

Misschien kan je daar later ook eens een parlementaire vraag over stellen, je bent toch bezig.

Maar goed, de tekst die u mij doorgegeven hebt, is mij onbekend. Ik ken die niet, ik heb alleen dit gepubliceerd en daar ben ik verantwoordelijk voor. In Oost-Vlaanderen hebben we dus de informatieverschaffing vanuit de deputatie beperkt tot een kleine brochure met de afmetingen zoals ik ze u daarnet opgesomd heb. Per gedeputeerde 1 blad recto verso, gevouwen in tabernakelvorm, waarin de krachtlijnen van zijn of haar beleid worden uiteengezet. En wat mij betreft heb ik inderdaad daarbij toestemming gegeven om mijn aanspreekpunten te vermelden. Omdat ik nu eenmaal aanspreekbaar wil zijn voor de mensen. En zolang daar mensen naartoe komen, ga ik ervan uit dat dit zinvol is. Dat vergt van mij wel vier keer heel wat tijd om daar naartoe te gaan, terwijl andere mensen in hun tuin werken of naar de televisie kijken. Maar ik doe dat graag. En dat is niet in strijd met de deontologische code van de raad en de deputatie, die je trouwens vanbuiten kent. Voor alle zekerheid, moest je een black-out hebben, in artikel 29, onder punt 4, Bekendmaking dienstverlening, staat het volgende: "Rechtstreeks of onrechtstreeks publiciteit geven aan dienstverlenende activiteiten van provincieraadsleden wordt beperkt tot het bekendmaken van één of meerdere contactadressen, met naam, mandaat en partij van het provincieraadslid, de spreekuren waarop het raadslid het makkelijkst te bereiken is, en de coördinaten van eventuele andere communicatiemiddelen (telefoon, fax, e-mail). Er wordt in die publiciteit geen melding gemaakt van de aard van de dienstverlening waarin zij eventueel gespecialiseerd zijn. Die regels gelden niet voor bladen van politieke partijen of eigen politieke publicaties."

Wel, wat in dat foldertje staat, beantwoordt daar perfect aan. Meer nog, ik heb zelfs de politieke partij niet bekend gemaakt, ik ben dat vergeten. Ik zit daar eigenlijk ook niet zozeer als CD&V-er, maar als gedeputeerde die contacten met de bevolking, met iedereen, wil onderhouden, niets meer of minder. Vandaar dat ik het er niet ingezet heb, want het was niet zinvol in deze context. Het is dus ongeveer een vermelding van 2 cm op 7,25 cm.

Met andere woorden, in onze deontologische code artikel 29 wordt expliciet weergegeven hoe het moet gebeuren, namelijk rechtstreeks of onrechtstreeks publiciteit geven aan dienstverlenende activiteiten. En je moet dat beperken tot het bekendmaken van één of meerdere contactadressen met naam, mandaat en partij. De spreekuren waarop we het gemakkelijkst bereikbaar zijn, de coördinaten zonder vermelding van de aard van de dienstverlening.

Dat is alles wat ik gedaan heb, niet meer of niet minder. Het raadslid Veys van de partij Vlaams Belang, Collega's en Mijnheer de Voorzitter, speelt hier plat op de man in plaats van op de bal en doet in deze verkiezingsperiode aan goedkoop populisme. Daar en alleen daar is het hem om te doen.

Trouwens dat artikel 29 uit onze deontologische code is niet uit de lucht komen vallen. In 1998 was er reeds de deontologische code van het Vlaams Parlement. Ik heb me gisterenavond laat eens verdiept in al die codes en al wat daar rond verteld is in de Kamer, Senaat, Vlaamse Raad, provincie en andere literatuur. Dat is interessante lectuur, maar het duurt wel een tijdje voor je dat doorgenomen hebt. Maar het komt niet uit de lucht vallen, 1998 Code Vlaams Parlement. Weet je hoe dat voluit noemde?

"Deontologische code van de Vlaamse volksvertegenwoordigers inzake dienstverlening aan de bevolking". Het is een document dat volledig over dienstverlening gaat en waarin men in de inleiding zegt: "In een moderne democratie is het belangrijk dat er een nauwe band bestaat tussen de bevolking en haar vertegenwoordigers. De vertegenwoordigers van het volk moeten luisterbereid en aanspreekbaar zijn, om een beter beleid te kunnen voeren dat zo nauw mogelijk aansluit bij de behoeften en wensen van de burgers."

Dus eigenlijk doet men hier een oproep om dat te doen. En juist om een verkeerde vorm van dienstbetoon tegen te gaan, heeft men die code goedgekeurd, om handvatten aan te reiken. Daarin staat in 6 punten wat je wel moet en mag opnemen in uw dienstverlening. En in 6 andere punten wat je niet moet en mag opnemen. En dan zegt men in artikel 31, ik ga het u niet volledig voorlezen, maar het is eigenlijk quasi hetzelfde als ons artikel 29. Het artikel 29 van onze deontologische code van onze dienstverlening is niet uit de lucht komen vallen. Het is eigenlijk een quasi letterlijke overname van het artikel 31 van de Vlaamse overheid.

Daar komt nog bij dat in fine van de inleiding tot die deontologische code, de toenmalige voorzitter van het Vlaams Parlement, Norbert De Batselier, het volgende stelt: "Die code is in de eerste plaats een code van het Vlaams Parlement. Toch worden ook alle andere verkozenen en politieke mandatarissen in Vlaanderen uitgenodigd om de code te onderschrijven."

En ik zeg dat hier niet zomaar vandaag. Want dat laatste is meerdere keren, minstens informeel, en als ik mij niet vergis ook formeel, besproken door het bureau van de toenmalige provincieraad. Er werd toen beslist om op die uitnodiging van de voorzitter van het Vlaams Parlement niet in te gaan. Zelf ben ik op die uitnodiging wel ingegaan en wel in die zin dat ik sinds 1998 bij de bekendmaking van mijn contacturen niet meer spreek van 'ombudsdienst', om elke verwarring met de officiële ombudsdiensten te voorkomen, maar wel van 'sprekuren'.

Ik kan nog vergelijkingen maken met de Senaat, ik kan het ook nog hebben over studies die daarover gepubliceerd zijn, onder meer de publicatie van Frank Keunen "Deontologie en Politiek", maar ik ga dat niet doen. Maar u kent die studies ongetwijfeld vanbuiten, want naar aanleiding van de goedkeuring van onze deontologische code hebt u zich uitvoerig gedocumenteerd met alles wat op de markt beschikbaar is.

Conclusie: ik heb uw voorstel gelezen, ik heb u bezig gehoord en ik heb alles gelezen wat ik daarover te lezen had gisterenavond laat. Ik blijf erbij dat met wat gepubliceerd werd we perfect voldoen aan de regelgeving. Ik blijf er eveneens bij dat wat mij persoonlijk betreft, ik perfect voldoe aan de regelgeving door mijn spreekuren bekend te maken. Meer nog, er werd minder gedaan. Er werd bijvoorbeeld bij de bekendmaking van mijn spreekuren helemaal niet verwezen naar mijn politieke partij. Men zal het mij kwalijk nemen als ze weten dat ik dat wel had mogen doen.

De enige bedoeling van de interpellant en zijn voorstel is: op de man spelen, aan goedkoop populisme doen in deze verkiezingsperiode. Het is helemaal niet zijn bedoeling om de provincie beter te laten functioneren of dat de provincie beter bekend zou worden en dat de mensen beter zouden weten voor wat ze terecht kunnen bij hun provinciebestuur.

En om al deze redenen stel ik namens de deputatie voor om het voorstel te verwerpen. Het is trouwens zonder grond.

Dank u.

Applaus meerderheid

DEBATTEN

De heer voorzitter

Ik ga dat debat inkorten. Het is zeer uitvoerig geweest en ik heb er veel aan gehad. Ik heb iets geleerd en ik hoop dat anderen ook veel geleerd hebben. Ik weet daar nu iets meer over. Mijnheer Franck, u krijgt kort het woord en dan afsluitend mijnheer Veys.

De heer Franck

Ik zal het zeker kort houden. Met die dagdagelijkse zonde zitten we toch een beetje in een katholieke sfeer vind ik. Ik heb een beetje het gevoel dat de gedeputeerde inderdaad voor de tweede keer zijn dagelijkse zonde gedaan heeft en dat hij nu aan het spartelen is als een duivel in een wijwatervat om eruit te geraken. Het zou gemakkelijker zijn mocht de gedeputeerde zeggen: "Goed ja, dat is iets dat waarschijnlijk beter niet zou gebeurd zijn." En dan zouden al die zaken hier niet moeten gebeuren. Hij verwijst bijvoorbeeld naar de politiechef. Een politiechef zal nooit in een ACV-lokaal een zitdag houden. Die gaat bijvoorbeeld in een gemeentehuis een zitting houden. Ik denk, als je zitdagen wilt houden is dat perfect wat mij betreft, dat is geen enkel probleem. In de nieuwe politieke cultuur die u indertijd niet echt aangehangen hebt met uw partij was dat duidelijk gezegd. Er worden geen zitdagen meer gehouden. Men mag dat nog altijd doen, en dan vind ik dat dit als eerste gedeputeerde perfect mogelijk moet zijn dat je in die 65 gemeenten van Oost-Vlaanderen, in de gemeentehuizen zitdagen houdt op bepaalde dagen. Desnoods tijdens uw diensturen, Mijnheer de Gedeputeerde. Van mij mag je dat perfect doen.

De heer voorzitter

Dank u, Mijnheer Franck, voor deze toelichtende en stichtende tussenkomst. Mijnheer Veys, een laatste en kort woord, en dan gaan we stemmen.

De heer Veys

Neen, Mijnheer de Voorzitter, u bent daarstraks geen enkele keer tussengekomen. Ik wil de tijd die ik ben tussengekomen over dit onderwerp naast die van gedeputeerde Vercamer leggen. Toen heb ik u niet horen zeggen dat er ingeperkt moest worden.

Collega's, wat wij hier vandaag meemaken hebben we vorige maand ook al eens meegemaakt. Ik krijg hier van gedeputeerde Vercamer een aantal verwijten naar het hoofd geslingerd. Vorige maand was het dat ik e-mails had gehackt en dat ik mijn aangifte niet had gedaan bij het Rekenhof. Ik heb u nadien het antwoord van het Rekenhof laten weten hoor, Mijnheer Vercamer. Moet ik het eens voorlezen? Dat ik helemaal geen aangifte moest doen. Ik heb u nadien laten weten hoe ik van dat e-mailverkeer in het bezit ben gesteld.

De heer voorzitter

Mijnheer Veys, kom naar het punt alstublieft.

De heer Veys

Dat was na een vraag om kopie aan de griffier. Dus dat zijn allemaal documenten die ik rechtmatig heb bekomen. En nu zegt u: "Gij toont hier een folder, van waar haalt jij die? Die heeft nooit bestaan!" Wel kijk, dat is het voordeel van een computer. Wij staan hier op de mooie website met het nieuwe logo van de provincie Oost-Vlaanderen. 'Oost-Vlaanderen toegelicht door gedeputeerde Alexander Vercamer'. En als we een beetje zakken, kunnen we op een folder klikken. En als we naar die folder gaan, dan kan je daar perfect de betrokken pagina zien. Maar die folder bestaat niet of zo? Ik heb die uit mijn duim gezogen zeker? Die wordt niet verspreid? Wel, die staat op de webstek van de provincie Oost-Vlaanderen. Dus op de site van de provincie Oost-Vlaanderen wordt ook nog eens reclame gemaakt voor uw dienstbetoon. Dus niet alleen in die folder.

Rumoer

De heer voorzitter

Stilte! Mijnheer Veys, besluiten want ik ga laten stemmen. Je mag dan staan tieren zoveel ge wilt, maar het zal buiten zijn. Nog 2 minuten.

De heer Veys

Ten tweede, u verwijst naar de provincie Limburg. Maar in plaats van te zeggen dat dit een slecht voorbeeld is, neem dan misschien eens de goede voorbeelden over van Limburg. Staat hun dienstbetoon daar in? Neen, Mijnheer de Gedeputeerde. En heeft u nooit de vraag gesteld hoe het komt dat de andere gedeputeerden geen reclame maken voor hun dienstbetoon? Ze doen dat niet zeker? Dat zijn toch argumenten die totaal geen steek houden.

De heer voorzitter

Mijnheer Veys, kom tot uw voorstel of ik ontnem u het woord.

De heer Veys

Neen, mijn voorstel is een volgend punt op de agenda.

De heer voorzitter

Neen, neen, we gaan stemmen hoor.

De heer Veys

De punten zijn niet samen genomen.

De heer voorzitter

We beëindigen de interpellatie. Allez vooruit.

DEBATTEN

De heer Veys

Ten tweede, u verwijst naar uw eigen folder die u gemaakt heeft met uw broer. Toevallig heb ik uw mooie folder bij, het is ook in triptiekvorm of nog groter. In ieder geval is deze folder duidelijk een CD&V-folder. Ik heb die trouwens gehaald op uw secretariaat, hier op de Albertlaan. Het is trouwens...

Rumoer

De heer voorzitter

Mijnheer Veys, ik ontnem u het woord. Dat is geen argument voor dit van vandaag. Ik onderbreek u, het is gedaan. Wie vraagt nog het woord? Mijnheer De Buck.

De heer gedeputeerde De Buck

Kijk, Mijnheer de Voorzitter, met het tijds kader rekening houdend, 3,5 weken voor de verkiezingen wil ik enig begrip hebben voor de zenuwachtigheid. Maar ik heb niet het minste begrip voor de toon die de discussie hier, al sedert de vorige zitting, aan het aannemen is, de expliciete en impliciete beschuldigingen, de sfeerschepping waar deze raad hier voortdurend het slachtoffer van is op dit ogenblik. Ik denk dat we ons daarover moeten bezinnen. Een kwalitatief debat is wat we beogen. En mijn collega heeft hier zowel linguïstiek als inhoudelijk aangetoond dat hij binnen de lijnen gekleurd heeft. De uitspraak over dat tabernakel vergeef ik hem graag. Maar, Mijnheer de Voorzitter, we weten waar het over gaat, de collega staat recht in zijn schoenen. Ik stel voor dat we in één keer de twee punten afhandelen en ook over het voorstel stemmen.

Dank u.

Applaus meerderheid

PUNT 12

VOORSTEL VAN TANGUY VEYS OVER DE FOLDERS (PUBLICATIES) VAN DE GEDEPUTEERDEN/PROVINCIERAADSLEDEN

De heer Veys

Ik wens mijn voorstel toe te lichten en het huishoudelijk reglement staat ook toe dat ik mijn voorstel toelicht.

De gedeputeerde stond tijdens zijn antwoord te zwaaien met de deontologische code. Natuurlijk dat het er niet instaat. Dat is de aanleiding waarom ik hier een voorstel indien, om het er expliciet in op te nemen. Want u zwaait daar met dat fameuze artikel 29, maar artikel 29 zegt gewoon wat wij mogen doen als politicus, maar zegt niet dat u als gedeputeerde reclame mag maken voor uw dienstbetoon. Ik heb trouwens geen enkel probleem met het feit dat een politicus zijn dienstbetoon doet. Mijn bekommernis is ook niet zozeer wie daar komt. Als er morgen iemand van Groen! of van het Vlaams Belang komt, maal ik daar niet om. Het is trouwens een interessante suggestie. Ik zal misschien eens op de koffie komen tijdens uw dienstbetoon. In ieder geval, wens ik erop te wijzen dat ik met dit voorstel beoog te vermijden dat er in de toekomst nog dergelijke publicaties gebeuren. In tweede orde stel ik voor dat de kosten die nu gemaakt zijn voor uw persoonlijk dienstbetoon van u worden teruggevorderd. En ten derde, dat is hier toch duidelijk manifest aanwezig in beide folders, zowel deze van u persoonlijk als deze waarin zelfs uw activiteit in Puyenbroeck, uw mei-avondfeestbal van 30 april wordt aangekondigd, dat u op dezelfde manier uw dienstbetoon aankondigt. Dus, u had zelfs niet de behoefte om deze folder een CD&V-kleurtje te geven. Vandaar mijn voorstel hier aan de raad, en ik ga toch even kort citeren welke 3 artikelen, waarvoor ik telkens afzonderlijk de stemming vraag, zijn.

"Artikel 1:

De provincieraad spreekt zijn afkeuring uit over het feit dat in publicaties van de provincie Oost-Vlaanderen melding wordt gemaakt van de zitdagen die een gedeputeerde of provincieraadslid" - dus ik pak het zelfs zeer breed - "als politiek mandataris organiseert en die daarenboven in lokalen plaatsvinden die politiek niet neutraal zijn."

Stemming

De heer Veys

"Artikel 2:

De provincieraad vraagt om alle folders van gedeputeerde Alexander Vercamer, waarin melding wordt gemaakt van zijn zitdagen als politiek mandataris voor CD&V, die op kosten van het provinciebestuur werden geschreven, opgemaakt, en gedrukt en die nog in voorraad zijn, worden vernietigd. Het schrijven, opmaken, drukken, verspreiden en vernietigen van deze folders zal gefactureerd worden aan gedeputeerde Vercamer."

Ik wil dat trouwens motiveren. Wij komen hier tot de vaststelling dat we al aan de derde folder toe zijn. We hebben de folder op internet, ik heb hier de tweede folder, en ik ben ook nog in het bezit van een derde versie, diegene die ik kreeg op het CD&V-secretariaat. Dat is nog een andere versie. Dus we zijn aan de derde versie toe. Collega's, ik vermoed dat er al wat kosten zijn gemaakt die we dringend moeten terugvorderen, vandaar dit voorstel.

Dank u wel.

Stemming

De heer Veys

Een beetje tegemoetkomend aan het argument van de gedeputeerde dat die deontologische code daar niet op voorzien is, stel ik artikel 3 voor:

"Artikel 3

De provincieraad voegt aan de deontologische code voor provincieraadsleden" - die minstens geldt voor de leden van de deputatie – "een nieuw artikel toe. Artikel 34: provincieraadsleden mogen in de publicaties en in de communicatie van de provincie Oost-Vlaanderen, van welke aard ook en via welk kanaal ook, geen melding maken van hun zitdagen die zij als politiek mandataris organiseren."

De enige reden daarvan is, een beetje in het verlengde van wat wij over het gebruik van het wapenschild en logo hebben gezegd. Nooit mag de indruk gewekt worden dat die zitdagen, die in deze 3 versies al georganiseerd worden, namens de provincie Oost-Vlaanderen zouden plaatsvinden of dat het een beslissing is van de deputatie. De Oost-Vlaming zou in al zijn onwetendheid kunnen denken dat de deputatie daar zit of dat zijn goede vriend Marc De Buck daar zit in dat ACV-lokaal.

Dank u.

Stemming

DEBATTEN

PUNT 13

INTERPELLATIE VAN STEVE HERMAN OVER DROGE WATERPUTTEN IN ONTWIKKELINGSGBIEDEN

De heer Herman

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Honderden miljoenen aan ontwikkelingshulp staan te verkommeren in Afrika.
Ontwikkelingsorganisaties boren daar volop waterputten, maar laten nadien de infrastructuur onbeheerd achter, zonder zich nog te bekommeren om het onderhoud van de installatie. 50 000 putten zijn nu onbruikbaar, zegt een internationaal rapport.

Ik geef graag enkele cijfers uit dit rapport:

- van de 52 waterputten die Caritas sinds de jaren tachtig installeerde in de Kaolackregio in Senegal werken er nog maar 33;
- 58% van de waterputten in Noord-Ghana moeten hersteld worden;
- van 43 installaties in het westen van Niger zijn er 13 totaal verlaten en de rest ligt met de regelmaat van de klok plat.

Collega's, jaarlijks worden nog steeds nieuwe waterputten met manuele of gemotoriseerde pompen in gebruik genomen op het Afrikaanse continent. Maar een groot deel van die infrastructuur is na enkele jaren waardeloos. Zonde van het geld natuurlijk want deze investeringen vertegenwoordigen immers een bedrag van 165 à 275 miljoen EUR.

"Het heeft geen zin putten te boren en pompen te installeren, als je de dingen niet onderhoudt", zegt Jamie Skinner, auteur van het rapport. "Ontwikkelingsorganisaties focussen doorgaans op het bouwen van waterinfrastructuur, niet op wat nadien komt. De lokale gemeenschap heeft vaak de knowhow en het geld niet om de installatie correct draaiende te houden. Elke dag dat zo'n waterput niet functioneert, dwing je de lokale bevolking om toch onveilig water te drinken uit plassen en rivieren of kinderen en vrouwen de baan op te sturen voor ellenlange zoektochten naar proper water. Dat heeft serieuze gevolgen voor hun scholing en hun gezondheid. Waterprojecten moeten onderhoud op lange termijn voorzien, in samenwerking met de lokale bevolking."

Ook de provincie Oost-Vlaanderen geeft jaarlijks duizenden euro's aan ontwikkelingssamenwerking, hopelijk niet aan waardeloze, droogstaande waterputten. Vandaar mijn concrete vragen:

- Heeft de deputatie een zicht op hoeveel waterputten er met geld van de provincie zijn aangelegd?
- Worden deze gecontroleerd?
- Zo ja, door wie, om de hoeveel tijd en wat zijn de resultaten?
- Zo nee, waarom niet?
- Staan er, door de provincie gesubsidieerde, waterputten leeg ?
- Zo ja, welk gevolg wordt hieraan gegeven?
- Worden deze installaties na ingebruikname gecontroleerd?

De heer gedeputeerde Couckuyt

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
De cijfers van het rapport kan ik niet bevestigen, maar dat er een noodzaak is aan een duurzaam en ingekapseld beleid is wel heel duidelijk. In ieder geval is het zo dat sinds 1994 ons bestuur kiest voor een werking in het Zuiden. En deze samenwerking, die u kent uit ons regiobeleid, is gebaseerd op geïntegreerde werking van regionale ontwikkelingsplannen met een sterk lokaal draagvlak. Waarom wijs ik daar op? Omdat u ook wijst op de gemeenschap die moet betrokken worden bij een dergelijk project om een dergelijke zaak duurzaam en draaiend te houden. Dus binnen de benadering van drinkwatervoorziening is dat altijd ingebed in dat ruimer kader.

Zo wordt bijvoorbeeld in Rwanda een watervoorzieningsproject gekoppeld aan terrasseringsprogramma's, dus een koppeling van drinkwater aan landbouw. Dat zijn dus heel duurzame, geïntegreerde systemen waar de gemeenschap bij betrokken is. In dat kader werken we in Rwanda en in Ecuador samen met Protos. De samenwerking met Protos is nog zo een element dat ons een heel sterk duurzaamheidskarakter geeft door de wijze waarop Protos werkt. Zij werken samen met een draagvlak binnen een gemeenschap of ze vatten een project niet aan.

Protos is dus een Oost-Vlaamse ngo die gespecialiseerd is in waterbeheer. Zij kiest voor de ruime benadering van waterproblematiek. Dus het gaat over duurzame technische oplossingen voor drinkwater en sanitatie en ze zorgen er ook steeds voor dat er een lokale beheersstructuur wordt opgebouwd. Mevrouw Bruggeman en ik hebben dit ook kunnen zien tijdens ons bezoek aan Ecuador. Daar kregen we een heel duidelijk voorbeeld te zien van de geïntegreerde samenwerking met de lokale gemeenschap die men ginder realiseert. Duurzaam waterbeheer betekent ook dat men zorgt voor onderhoud van gans de waterinfrastructuur, die niet alleen gaat over drinkwater maar ook over sanitatie, riolering en dergelijke.

Wat de Filipijnen betreft, daar hebben wij geen waterprogramma voorzien in ons regiobeleid. Wat Rwanda betreft, is er de eerste helft van de jaren 90 overgeschakeld naar de ondersteuning van een privéonderneming – daar krijg je waarschijnlijk de problematiek – naar een ondersteuning door een lokale ngo. En met die lokale ngo is er juist oog voor een grote animatie en controle rond dat waterbeheer, rond putten en leidingen. Omdat we toen vaststelden dat de continuïteit in het dagelijks beheer enorm belangrijk was. Als grote organisaties, soms wereldwijde sterke internationale organisaties, daar toekomen en boven de hoofden van een gemeenschap bepaalde infrastructuur aanvatten zonder dat dit gedragen is in die lokale gemeenschap en zonder dat er een eigenaarschap ontstaat binnen die lokale gemeenschap, dus als er geen betrekking is bij dergelijke infrastructuur, dan kan je eigenlijk moeilijk verwachten dat problemen ook terdege aangepakt kunnen worden.

In Ecuador hebben we bijvoorbeeld zeer goed gezien hoe Protos tewerk gaat. Men zorgt ervoor dat de lokale gemeenschap mee betaalt voor de realisatie van dat project. Dit gaat dan over zowel de lokale besturen als de bevolking van die gemeenschap. Meestal is dat niet met inbreng van middelen, maar door inbreng van eigen arbeid in dat project. Op die manier ontstaat er een eigenaarschap van dat project waardoor men zorg draagt voor wat men zelf gerealiseerd heeft. Men is betrokken, men weet technisch hoe een dergelijk project in elkaar zit en dergelijke meer. Oost-Vlaanderen kiest dus een duurzame manier van benaderen en daarvoor kiest ze dus voor een samenwerking met Protos. Door het feit dat het ingebed is in de lokale gemeenschappen, betekent dit ook dat er gekozen wordt voor aangepaste technologieën op die plaats. Dat kan zijn door het capteren van water of door het boren van waterputten. Maar die keuze is telkens geënt op een groot voorafgaand onderzoek over welke technologie en op welke locatie en met welk draagvlak dat in de lokale gemeenschap kan plaatsvinden.

In Ecuador hebben wij ondertussen een budget voorzien van 60 000 EUR voor 2008. In 2009 wordt dit 70 000 EUR. Wij zijn echt overtuigd van de betrokkenheid van de bevolking en van de manier waarop dat onderhouden zal worden. Die betrokkenheid zwengelen wij trouwens nog aan door Oost-Vlaamse gemeenten hierop mee te laten inteken. Berlare en Oosterzele zijn bijvoorbeeld op die manier betrokken in Ecuador.

U hebt ook naar cijfers gevraagd. We hebben geprobeerd om op de korte tijd, waarbinnen het mogelijk was, terug te gaan in de cijfers. Wij zijn in Rwanda actief sinds 2003 op het vlak van water. In de regio waar wij actief zijn hebben wij met de provincie Oost-Vlaanderen 73 openbare tapplaatsen en een 50-tal broncaptaties meegefinancierd. Deze geven ondertussen water aan 27 400 mensen zodat ondertussen 79% van de bevolking van die regio waar wij actief zijn toegang heeft tot zuiver water. Bij de start van het programma was dat slechts 53%. Het aantal hygiënische latrines is in de betrokken periode toegenomen met 35%. Maar toch heeft een gedeelte van de gezinnen nog steeds geen enkele latrine. Dit alles heeft 800 000 EUR gekost, waarvan 10% gefinancierd werd door de provincie, 85% door de Belgische overheid en 5% middelen van Protos. Dus wij werken hier samen, maar telkens volgens hetzelfde duurzaamheidsprincipe dat ik vooraf heb aangegeven.

DEBATTEN

Verder is er nog een belangrijk element waar u ook naar vraagt en waar u om bekommerd bent. 80% van de pannes in de regio waar wij actief zijn worden hersteld binnen de week. Ik ga niet zeggen dat dit overal mogelijk zal zijn, maar binnen onze projecten worden 80% van de pannes hersteld binnen de week. En dit kan slechts door de wijze waarop er geïntegreerd gewerkt wordt, waardoor er echte verantwoordelijkheid ontstaat van ieder die er bij betrokken is. Het is zo dat de kosten van het onderhoud nog deels worden gedragen door de ngo waar we mee samenwerken. Die ngo verwerft door zijn samenwerking met de overheid ook inkomsten en kan op die manier het onderhoud generen bij het aanleveren van diensten die het verstrekt. De financiële bijdrage voor de gebruikers kunnen beperkt gehouden worden. Dat is ook zeer belangrijk. En het onderhoud en de begeleiding worden voorzien door de ngo waar wij ter plaatse mee werken.

Ik kan niet ontkennen, Mijnheer Herman, dat er een zware problematiek is van grootschalige infrastructuur die in het verleden opgezet is en van de wijze waarop die ingebed was in de lokale gemeenschappen, maar dat is niet het probleem waar wij mee geconfronteerd zijn in onze werking. Ik kan ook zeggen dat het niet altijd eenvoudig is want je hebt niet altijd kans op langdurig succes bij het implementeren van infrastructuur. Het kan zijn dat er zich problemen in verband met droogte of grondwater of dergelijke voordoen. En ik kan ook nog zeggen dat het in een aantal regio's door oorlog en geweld ook niet altijd eenvoudig is om onderhoud te doen van bepaalde infrastructuur. In Rwanda is er bijvoorbeeld na de genocide een ontwrichting geweest van de maatschappij die toch leidde tot een aantal problemen die waarschijnlijk ook hun weergave geven in de cijfers die nu gekend zijn. Maar binnen onze werking is het wellicht moeilijk mogelijk omwille van het feit dat wij bijzonder duurzaam werken. Ik heb u een beperkt aantal cijfers kunnen geven, maar toch denk ik dat dit een relatief volledig beeld geeft van onze werking binnen Rwanda in Afrika.

De heer voorzitter

Dank u wel, Mijnheer de Gedeputeerde. Voldoet dat, Mijnheer Herman? Ja? Dank u wel. Ik ga deze vergadering sluiten. Ik wens alle leden die aan de politieke verkiezingen van 7 juni deelnemen een goede en serene campagne en hopelijk ook een goede uitslag. Ik zie hier veel mensen in dat geval. Op 17 juni komen we weer samen, dan zijn we reeds 10 dagen verder. En in juli is er ook een provincieraad.

EINDE VAN DE ZITTING